

Mare

Hoe erotisch zijn
Japanse poezen?

Pagina 11

Mag je overal aan de
universiteit protesteren?
De rector vindt van wel

Pagina 3 en 5

Digitale Cupido: Delft-
Leidse datingapp voor
studenten breidt uit

Pagina 6

Het gaat slecht met de
Nederlandse natuur. Alle
ruimte dus voor hoop

Pagina 7

Vast in Wuhan

Student zit al twee weken opgesloten

Wuhan, lijkbezorgers desinfecteren zichzelf nadat ze een slachtoffer van het coronavirus hebben afgevoerd. Foto Yuan Zheng/Hollandse Hoogte

Masterstudent Tanrui Li wil naar Leiden om zijn studie af te maken, maar zit al twee weken vast in Wuhan. 'Ik heb geen idee wanneer ik terug kan.'

DOOR ANOUSHKA KLOOSTERMAN Een kleine maand geleden leek er eigenlijk niet zoveel aan de hand, toen Tanrui Li, student Dutch Studies, zijn familie wilde opzoeken voor Chinees Nieuwjaar.

'Voordat ik naar Wuhan ging, hoorde ik over een nieuw soort longontsteking. Ik dacht dat het niet zo'n groot issue was – gewoon mensen die de griep kregen, zoals

zovelen in deze tijd van het jaar.'

Dus vloog de masterstudent Dutch Studies op 17 januari richting China. 'Chinees Nieuwjaar is net als Kerstmis in westerse landen. Ik wilde bij mijn familie zijn. Toen ik aankwam, was alles normaal. Maar dat veranderde snel. De media meldden dat de corona-epidemie elke dag erger werd, en mijn moeder raadde me aan niet naar buiten te gaan. Maar zelfs toen dachten we niet dat het zo erg zou worden.

'Op een ochtend volgde het nieuws dat de hele stad was gebarricadeerd. De bewoners hadden tot tien uur 's ochtends de gelegenheid om te vluchten. Ik heb mijn kans gemist. Het vliegveld, de treinstations en de

snelwegen zijn afgesloten. Je mag niet met eigen vervoer door de stad rijden, dus er is gewoon geen manier om weg te komen. Ik heb overwogen een fiets te pakken, maar dat was te gevaarlijk. Ik kan de stad niet uit.'

Li nam contact op met de Nederlandse ambassade en vroeg of hij misschien mee kon met de evacuatievlucht. Tevergeefs: wie geen Nederlandse nationaliteit had, mocht niet mee.

Nu vreest hij niet op tijd terug te zijn in Leiden om zijn studie af te maken. 'De deadline die de universiteit heeft gesteld om door te kunnen studeren is 2 maart. Anders kan ik me pas in september opnieuw inschrijven, en dat kost veel geld. Ik

heb geen idee wanneer ik terug kan. De situatie is onduidelijk – elke dag komen er meer patiënten bij.

'Als ik wel op tijd terug kan, moet ik twee weken in quarantaine en dan mis ik de deadline alsnog. Die quarantaine is verplicht voor iedereen die uit Wuhan wordt geëvacueerd. 'Ik wil het virus niet verspreiden. Veel Chinezen denken er zo over. We dragen buiten maskers om anderen te beschermen. Ik heb gehoord dat mensen daar bang voor zijn, en dat vind ik erg.'

Intussen kan hij geen kant op. 'Mijn familie en ik hebben meer dan twee weken thuis gezeten. Alleen mijn moeder ging naar buiten om eten te halen. Nu blijft zij ook thuis.

We hebben veel voorraden ingeslagen dus hoeven ons geen zorgen te maken. Eten laten we bezorgen – we zijn de koeriers heel dankbaar.

'Het is alleen heel saai om zo lang binnen te zitten. We kijken elke dag series, spelen computerspellen en lezen boeken.'

'Ik weet niet precies hoe het met de patiënten hier gaat. Volgens het Chinese nieuws doet de overheid haar uiterste best ze te verzorgen en zijn er in een paar dagen twee grote ziekenhuizen gebouwd. Maar er gaan ook verhalen rond dat patiënten geen plek kunnen vinden omdat alles vol zit.'

> Verder lezen op pagina 3

Actieplan tegen cybercriminelen

De universiteit scherpt de cybersecurity aan. 'We nemen ook maatregelen die niet heel erg goed vallen in de academische gemeenschap.'

Pagina 4

Eindelijk: er komt een ombudsman

Het college van bestuur verzet zich niet langer tegen de komst van een ombudsfunctionaris. De universiteitsraad ziet dat als een overwinning.

Pagina 4

'Minder plaspauzes bij tentamens'

Er moeten strengere regels komen bij tentamens, vinden docenten bij Rechten. 'Ik wil het woord plasketting niet gebruiken, maar daar komt het wel op neer.'

Pagina 5

Condoms steeds minder gebruikt

Studenten gebruiken steeds minder vaak een condoom, maar laten zich wel preventief testen op soa's. 'Alsof je een massage krijgt met een winterjas aan.'

Pagina 5

Bandirah Pagina 12

Webles

DOOR VINCENT BONGERS Er is één zonde die je als Kamerlid echt nooit mag begaan. Liegen? Nee, dat wordt vaak juist aangemoedigd. Corruptie dan? Mwaoh, sommige collega's lachen je recht in je integere smoel uit.

Nee, het allerergste is: onzichtbaar zijn. Dus verzinnen parlementariërs prikkelende oneliners, blèren die in gewillige camera's, en gaan dan weer terug in hun hok. Of ze laten een proefballonnetje op. Deze week slingerde VVD'er Dennis Wiersma de heliumpomp aan.

Dennis wie?

Precies, vandaar het ballonnetje.

'Het is 2020, college hoeft niet per se in een zaal', tweette hij maandag. 'Hoe mooi als het hoger onderwijs haar aanbod ook online (en daarmee goedkoper én voor heel NL!) beschikbaar maakt. Dat geeft studenten veel meer flexibiliteit en mogelijkheden!'

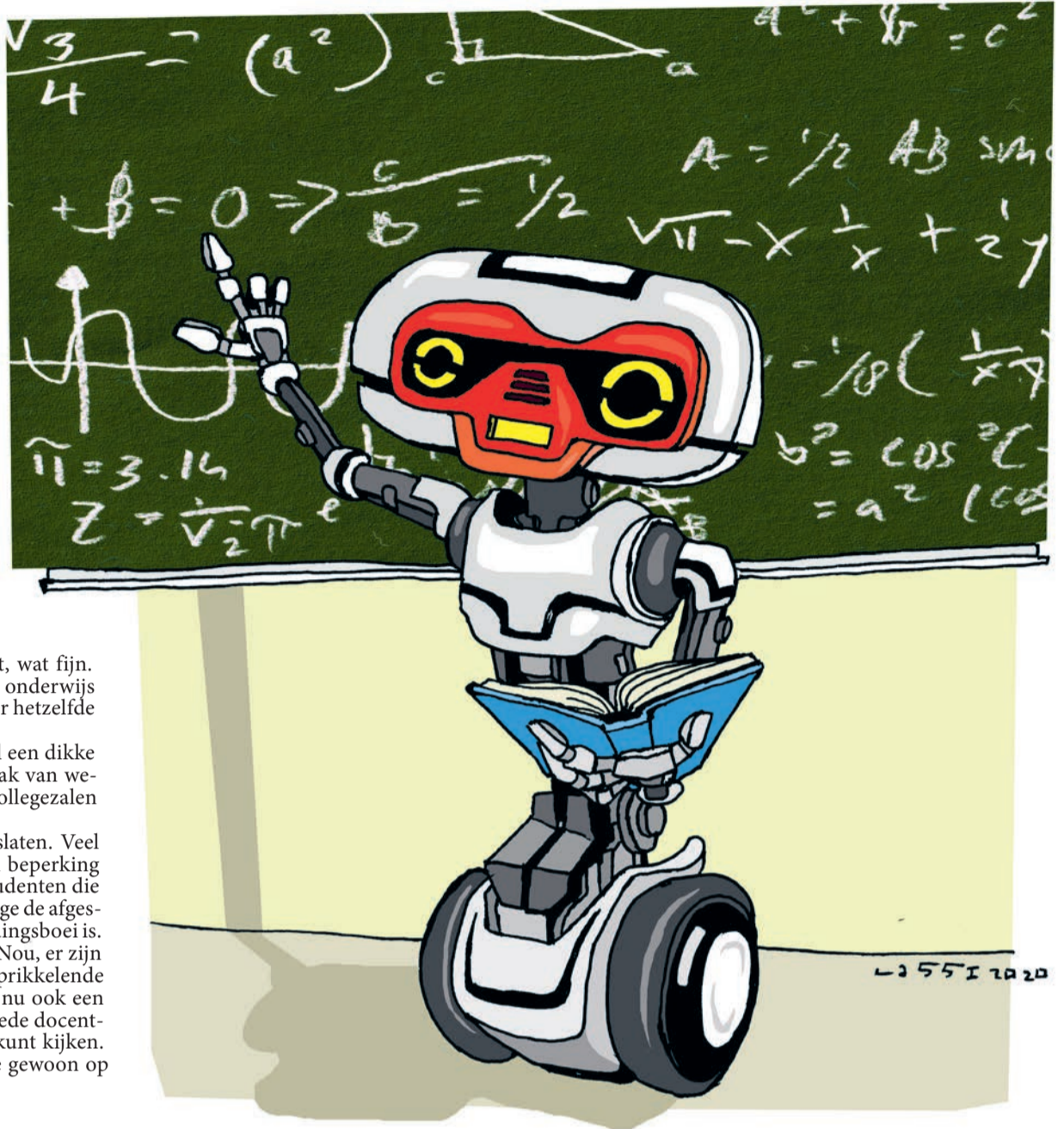
Meer weblectures ter vervanging van colleges dus. Geschokte academici stonden meteen in slagorde klaar om het ballonnetje uit de lucht te schieten. Op zich best een begrijpelijke reactie. Het hoger onderwijs wordt al jaren uitgehold, dit zet kwaad bloed bij docent en student. Uiteraard is de VVD een tikje besmet: dit was vast een weer een bezuiniging, gekleed in een doorzichtig innovatiejasje.

En het automatiseren van doceren is de droom van menig efficiëncyfeticist en de nachtmerrie voor een hoogleraar. Een robot die doceert, wat fijn. Wiersma had volgens steigerende docenten geen idee wat het universitair onderwijs inhield. En een college opnemen is niet goedkoper dan een docent elke keer hetzelfde lesje laten afdraaien, voegden zij daar nog aan toe.

Nieuwe technologie is het natuurlijk niet. Op de discussie zelf zit ook al een dikke laag schimmel: er wordt al tientallen jaren gezemeld over nut en noodzaak van weblectures. De VU schafte ze bijvoorbeeld af om zo de leeggestroomde collegezalen weer te vullen.

Maar laten we het opportunisme van Wiersma en zijn critici even loslaten. Veel studenten hebben baat bij het opnemen van colleges. Studenten met een beperking bijvoorbeeld. Voor hen is terugkijken een uitkomst. Dat geldt ook voor studenten die twee of zelfs meer studies volgen. De noodzaak om harder te werken vanwege de afgeschafte basisbeurs zorgt ervoor dat terugkijken voor veel studenten een reddingsboei is.

Maar de interactie tussen docent en student in de hoorcollegezaal dan? Nou, er zijn uiteraard begeesterde docenten die de discussie met de zaal aangaan en prikkelende vragen stellen. Maar daarnaast worden er op Nederlandse universiteiten nu ook een groot aantal precies dezelfde vakken gegeven door lang niet altijd even goede docenten. Die lenen zich perfect voor één serie weblectures die je rustig thuis kunt kijken. En blijft het ook online bij een ongeïnspireerde opsomming? Dan kijk je gewoon op dubbele snelheid.

Colofon

Redactie-adres Rapenburg 38, 2311 EX Leiden
Postbus 9500 2300 RA Leiden
Telefoon 071-527 7272
Website mareonline.nl

E-mail redactie@mare.leidenuniv.nl

De redactie is op vrijdag gesloten.

Oplage circa 10.000

Hoofredactie

Frank Provoost frank.provoost@mare.leidenuniv.nl

Redactie

Vincent Bongers vbongers@mare.leidenuniv.nl

Bart Braun bbraun@mare.leidenuniv.nl

Anoushka Kloosterman a.kloosterman@mare.leidenuniv.nl

Sebastiaan van Loosbroek

s.p.van.loosbroek@mare.leidenuniv.nl

Susan Wichgers s.wichgers@mare.leidenuniv.nl

Tirza Puller (stagair) tirza-puller@hotmail.com

Medewerkers

Vera Arntzen · Remco Breuker · Maia de Quay · Marit de

Roi · Benjamin Sprecher · Else van der Steeg · Ivo

Verseput

Fotografie Taco van der Eb · Marc de Haan

Illustraties Bas van der Schot · Bandirah · Silas.nl

Basisontwerp Roeland Segaar, Dokwerk Communicatie

Art direction en vormgeving Marcel van den Berg joostmarcellis.nl

Drukwerk Rodi Rotatiedruk, Broek op Langedijk

Advertenties Bureau van Vliet B.V.

Postbus 20 2040 AA Zandvoort

Telefoon 023 - 571 47 45

Redactieraad

Prof. dr. Rick Lawson (voorzitter) · Prof. dr. Frank Israel

(vice-voorzitter) · drs. Marije van den Berg · Prof. dr. Willem

van der Does · drs. Malou van Hintum · Emilie van

Kinschot · Roel van Niekerk · Nathan Oosthoek · Frank

Rensen · dr. Alexander Pleijter · Marten Jesse Pot · dr.

Hermelijn Smits · Jonatan Wirix-Speetjens · Prof. dr. Kutsal

Yesilkagit

Jaarabonnementen

Een jaarabonnement op Mare loopt van september t/m

juni. Belangstellenden kunnen Mare thuisgestuurd

krijgen door €35 over te maken op IBAN

NL68RAB00103257950 ten name van Universiteit Leiden

(o.v.v. Mare en SAP-nummer 6200092091) en

vervolgens een bevestigingsmail met daarin hun adres

te sturen naar redactie@mare.leidenuniv.nl.

Studenten betalen €25

Adreswijzigingen, klachten en opmerkingen over de toezending

redactie@mare.leidenuniv.nl 071-5277272

Ingezonden mededelingen

Mededelingen voor het op donderdag verschijnende

nummer moeten uiterlijk de voorafgaande donderdag

16.00 uur in het bezit van de redactie zijn.

ISSN 0166-3690

Column

Ik weet nu hoeveel mijn principes waard zijn

Prijzen uitreiken aan universitair personeel is onzinnig, schreef ik in mijn laatste column. Het is beledigend voor iedereen die ook gewoon keihard werkt, maar niet de populariteitsladder heeft beklommen. Begin dit jaar kreeg ik een berichtje, dat de nominaties waren geopend voor de Stans-prijs, van ons eigen instituut. Onder andere voor beste outreach.

Geen goed idee, die prijzen dus, en ik heb dan ook niemand genomineerd. Maar goed. Toen ik zelf niet genomineerd was, bleek ik toch geïrriteerd. En toen ik een week later een mail kreeg van het secretariaat, dat ik toch wel was genomineerd, maar per abuis niet op de lijst was terechtgekomen, was ik dubbel geïrriteerd. Omdat ik niet genomineerd wilde zijn, maar blijkbaar toch ook wel.

Ik tekende via de mail protest aan tegen mijn nominatie. De jury antwoordde dat het een oprechte fout was om me niet op de shortlist te zetten, maar dat ze me er ook wel wilde afhalen als ik dat echt wilde. Maar dat wilde ik ook weer niet. Wat ik wel wilde, was laten weten dat ik het er niet mee eens was, maar toch meedoen.

Want nu ik toch al in een wedstrijd zat, wilde ik natuurlijk zien of ik die zou winnen.

Ik had op dat moment nog geen idee waarvoor ik precies genomineerd was, maar ik ging ervanuit dat het voor mijn resilient city hub project was. Daarin onderzoeken studenten vraagstukken van de gemeenten Leiden en Den Haag. Zowel de steden als de universiteit vinden het een fantastisch project. Lichtend voorbeeld van innovatie in onderwijs en dat soort dingen.

Prima kandidaat voor een outreach-prijs. Groot was mijn verbazing dan ook toen ik voor twee zaken genomineerd was, geen van beide mijn hub.

Ten eerste, voor mijn columns in Mare. Dat is natuurlijk grappig.

Ten tweede, voor een artikel van dagblad Trouw, over een rapport dat ik eind vorig jaar had geschreven met twee consultancybureaus. Dat ging over de materiaalbehoefte voor elektrische auto's. Met het rapport zelf ben ik erg tevreden, maar het Trouw-artikel had een verschrikkelijke kop ('Twee miljoen stekkerauto's? Dat lukt niet'). Natuurlijk kunnen we wel een paar miljoen elektrische auto's bouwen, ons rapport stipte alleen maar aan dat je ook even moet nadenken over andere vormen van mobiliteit in plaats van gewoon blind alle snelwegen volgooien met elektrische auto's.

Ik kreeg er enorm gezeik mee op Twitter. Ik wilde dat hele stuk het liefst zo snel mogelijk uit mijn geheugen wischen. En dan word ik er ook nog voor genomineerd.

Vervolgens verloor ik van mijn collega Fenna, die de podcastserie 'uit de ivoren toren' produceert. Heel leuk, zeker een aanrader. Maar betere outreach dan mijn columns? Ik schrijf ze al tien jaar, en Fenna is pas een jaar bezig! Onze instituutsmanger keek mij tijdens de borrel met een brede grijns aan. 'Tja, columns... Fenna gaat tenminste wel met haar tijd mee.'

Na een uur borrelen was ik wel weer over mijn verlies heen. Ik had tenminste mijn principes nog. Ik ben het principieel oneens met het uitdelen van prijzen op de universiteit, en dus voel ik me er prima bij om geen prijs te winnen.

De volgende dag kwam ik Fenna tegen in de kantine. 'Wist je dat ik er ook nog 200 euro mee gewonnen heb? Leuk he!' Gelijk was ik weer geïrriteerd. Ik wilde ook 200 euro winnen.

Iedereen vraagt zich wel eens af wat zijn of haar prijs zou zijn. Voor het opgeven van je principes. Nu weet ik wat mijn prijs is: 200 euro.

BENJAMIN SPRECHER is onderzoeker bij het Centrum voor Milieuwetenschappen

Achtergrond

In de gracht flikkeren, mompelt een prof

Feest, protest en een slapende staatssecretaris tijdens 445^e dies

Tussen de zwarte zee van professoren mengen zich tijdens de dies ook roze-blauwe toga's van klimaatdemonstranten. Dan roept de pedel: 'Hora est.'

DOOR TIRZA PULLEMAN De 445^e verjaardag van Universiteit Leiden begon met protest. In het Academiegebouw werd vrijdag de zwarte zee van in toga gehulde hoogleraren tegengehouden door acht demonstranten van Extinction Rebellion die blauw-roze toga's droegen. Hun boodschap: 'Roep de klimaatnoodtoestand uit.' De reactie van een mompelende hoogleraar: 'Lekker allemaal in het Rapenburg flikkeren.'

De klimaatprotestgroep overhandigde haar manifest ('schroef de uitstoot van broeikasgassen terug naar nul, integreer klimaatbewustzijn in het studieprogramma en doe dierenproducten in cafetaria in de ban') dat was 'uitgeprint op weggegooid papier' aan rector magnificus Carel Stolker. Na een laatste oproep dat 'de universiteit ernaar moet streven om haar eigen klimaatdoelen voor 2025 te halen, vond ook de pedel het genoeg geweest. Met een luid 'Hora est' brak hij het protest af. De optocht van hoogleraren naar de Pieterskerk verliep daarna rustig.

Stolker sprak in zijn toespraak over de samenwerking tussen Universiteit Leiden, TU Delft en Erasmus. 'Partnerschap en interdisciplinariteit zijn de toekomst van onderwijs en onderzoek', zei hij. Daarom wil het bestuur studenten meer ruimte geven om vakken te volgen buiten hun eigen discipline.

Lungisile Ntsebeza, hoogleraar sociologie en African Studies, ontving een eredoctoraat voor zijn onderzoek naar landhervorming in Zuid-Afrika én zijn strijd tegen het apartheidregime. 'Zelfs na de val van dat regime bleef u trouw aan uw roeping als onderwijzer, wetenschapper en bevrijder van alle mensen, ongeacht ras of geloof', prees erepromotor Jan-

Rector Carel Stolker kijkt toe, terwijl de actievoerders van Extinction Rebellion de klimaatnoodtoestand uitroepen.

Foto Taco van der Eb

Bart Gewalt de hoogleraar. Ntsebeza bedankte een opmerkelijke gast: John Dugard, emeritus hoogleraar internationaal publiekrecht. Dugard verdedigde Lungisile in 1977 toen hij in Zuid-Afrika vanwege het lezen van de 'verkeerde boeken' in de cel zat. 'Ik ben bijzonder blij we elkaar nu, 43 jaar later, onder totaal andere omstandigheden ontmoeten!'

In hun gezamenlijke diesoratie

riepen hoogleraren Bibi van den Berg (cybersecurity governance) en Aske Plaat (artificial intelligence) de overheid en universiteiten op om zich intensiever te beschermen tegen cybercriminaliteit. 'De taak van universiteiten ligt bij het digitaal weerbaarder maken van burgers door *digital skills* op te nemen in onderwijsprogramma's.' Leiden, Delft en Rotterdam zullen daar dit jaar

mee beginnen. Ook komt er een gezamenlijke investering in onderzoek naar kunstmatige intelligentie.

Tegelijkertijd moet de overheid optreden als een soort Voedsel- en Warenautoriteit voor het internet. 'Als ik in Nederland naar de supermarkt ga, dan mag ik ervan uitgaan dat het eten veilig is. Hetzelfde geldt voor het internet; de overheid speelt een sleutelrol door regels te maken,

te handhaven en de regie te voeren. De overheid moet hierin de leiding nemen.'

Die oproep leek helaas aan dovemansoren gericht. Ankie Broekers-Knol, die in haar functie als staatssecretaris van Justitie en Veiligheid aanwezig was, zat met open mond te slapen.

> Zie ook pagina 5

'Discriminatie maakt mij verdrietig'

> Vervolg van de voorpagina

Li volgt zowel de Chinese en internationale media, maar vindt het lastig in te schatten wie de waarheid spreekt. 'Als het om informatie gaat, geloof ik altijd één regel: een man met twee horloges weet nooit hoe laat het echt is. De Chinese media verslaan liever de positieve dingen, en soms gebruik ik een VPN om nieuws op YouTube en in buitenlandse media te volgen. Die zijn soms juist heel negatief.'

'Er gaan ook verhalen op sociale media zoals Wechat en Weibo, maar ook daar kan ik niet altijd zien wat

waar is en wat niet.' Wel leest en hoort hij veel discriminerende berichten. 'Dat maakt me verdrietig. Chinezen uit andere steden en provincies denken dat de Wuhanen het coronavirus verspreiden, en ik heb gehoord dat veel hotels mensen met een ID-kaart uit Wuhan weigeren, zelfs als ze de afgelopen tijd helemaal niet in deze provincie zijn geweest.'

'Nog erger vind ik mensen in het Westen die Chinezen ervan beschuldigen dat ze het virus verspreiden. Er was een dj die iets heel racistisch zei over "het Chinese virus", en ik heb gelezen dat een Chinese vrouw in Duitsland zelfs is aangevallen

omdat ze een masker droeg.'

De Universiteit Leiden heeft Li financiële hulp aangeboden, wat hij erg waardeert. 'We komen hem tegemoet in extra te maken kosten, want dit is een heel vervelende situatie van overmacht voor hem, waar hij niets aan kan doen', bevestigt universi-

teitswoordvoerder Caroline van Overbeeke. Vanwege privacyredenen kan ze niet zeggen hoe die compensatie eruit ziet. Dat hij studievertraging op zal lopen, is volgens haar 'best aannemelijk', ook vanwege de verplichte quarantaineperiode.

'Uiteraard doen we ons uiterste

best voor hem dit zo goed mogelijk op te vangen. Hoe dat er in detail gaat uitzien, weten we nog niet, en is uiteraard afhankelijk van de omstandigheden en het tijdstip van terugkeer.'

DOOR ANOUSHKA KLOOSTERMAN

'For the record: Chinese students are not contagious'

De berichtgeving rondom het coronavirus heeft geleid tot stigmatisering en zelfs racisme.

Verschillende media berichten over Aziatische Nederlanders die worden nageroepen, uitgescholden op of een andere manier gediscrimineerd worden vanwege hun uiterlijk. Deze week werd een online petitie gestart tegen discriminerende opmerkingen, nadat Radio 10 carnavalskraker *Wij vieren feest* omdoopte tot *Voorkomen is beter dan Chinese*. De petitie is ruim 52 duizend keer ondertekend.

Hoogleraar Chinese geschiedenis Hilde de Weerd werd onlangs benaderd door een collega met de vraag of de Universi-

teit Leiden beleid heeft voor colleges met Chinese studenten, omdat hij zich zorgen maakte over zijn gezondheid. 'For the record: Chinese students are not per se contagious', schreef ze op Twitter.

Dit soort vragen doen wel de ronde, laat ze desgevraagd weten. 'Deze collega verwees naar andere universiteiten waar naar verluidt maatregelen werden getroffen voor colleges met "veel Chinese deelnemers"! Ook op sociale media is duidelijk dat het nieuws rond het virus heeft geleid tot meerdere incidenten van racistische discriminatie.'

'Het ging om begrijpelijke zorgen rond eigen gezondheid en was niet slecht bedoeld. Ik stuurde de aanwijzingen van de dienst Veiligheid mee, die nu heel

wat informatie bevatten, maar wees er ook op dat verwijzen naar een nationale of raciale groep als een risicofactor niet passend is.'

'Ik gaf aan dat dit niet op feiten gebaseerd is vermits het risico uitgaat van een diverse groep (ook Nederlandse en internationale studenten en collega's die in januari reisden in de regio of al diegenen die nauw in contact staan met de internationale business community bijvoorbeeld), terwijl de meeste Chinese studenten niet naar China reizen in deze periode. 'Ik denk dat er nog enige onrust bestaat, wat ook niet verwonderlijk is, zoiets brengt extra stress met zich mee, en dan vooral voor diegenen die zich kwetsbaar achten.'

Nieuws

Klokkenluiders

De drie Leidse klokkenluiders Laura Steenberg, Roberta Sellaro en Bryant Jongkees die het wetenschappelijke wangedrag van psycholoog Lorenza Colzato aan het licht brachten, zijn genomineerd voor de Academie-Kus 2020. Dat is een prijs voor iemand die zich op een bijzondere en moedige manier heeft ingezet voor de academische wereld. Dit jaar is het thema sociale veiligheid.

De andere genomineerden zijn Marijke Naezer en Olav Velthuis. Naezer deed voor het Landelijk Netwerk Vrouwelijke Hoogleraren onderzoek naar wangedrag, wat erin resulteerde dat verschillende universiteiten daarna aan de slag gingen om de sociale veiligheid te verbeteren. Velthuis startte een petitie tegen het besluit van de Erasmus Universiteit om mailboxen van medewerkers te laten onderzoeken naar aanleiding van een plagiaatverhaal in de media. De winnaar wordt vrijdag bekendgemaakt.

Riskante rotonde

De verkeersveiligheid rond het Pieter de la Court-gebouw van Sociale Wetenschappen laat te wensen over. De faculteitsraad meldde eerder aan het bestuur dat ze vaak ongelukken zien, met name met fietsers op de rotonde bij de Wasenaarseweg. Het bestuur heeft contact opgenomen met de gemeente, meldde bestuurslid Rolf Oosterloo donderdag 6 februari tijdens de faculteitsraadvergadering. 'Die heeft een projectleider ingezet om de veiligheid te bekijken', zei hij. 'Intussen zijn we in gesprek met het Universitair Facilitair Bedrijf, om meer aandacht ervoor te creëren. Het gaat om bewustwording: let goed op jezelf, en op elkaar.'

Vroege hooikoorts

Mensen met hooikoorts kunnen de komende weken extra klachten verwachten, waarschuwt het Leids Universitair Medisch Centrum. Door het zachte weer begint het elzenpollen-seizoen vroeg, waardoor er hoge pollenconcentraties in de lucht hangen. Dat geldt alleen voor droge dagen, schrijft het LUMC, dus de regen en de wind van afgelopen dagen hadden in dit geval ook een voordeel. Maar volgens voorspelling wordt het weer vanaf nu beter. Het LUMC raadt aan al te starten met hooikoortsmedicatie. Het elzenpollenseizoen wordt opgevolgd door het berkenpollenseizoen. Dat is normaal in april, maar het zou goed kunnen dat ook dat vervroegd wordt door het zachte weer, meldt het LUMC.

Nieuwe parkeervisie

De gemeente Leiden heeft een 'Parkeervisie' op papier gezet, over hoe het auto- en fietsparkeerbeleid eruit zou moeten zien. Wethouder Ashley North is van GroenLinks, en dat is te zien: parkeerplaatsen eruit, meer groen en speeltuintjes terug. Parkeren wordt duurder, bezoekers moeten de ondergrondse parkeergarages in, en het is niet vanzelfsprekend meer dat elk nieuwbouwproject ook voor elk huishouden een parkeerplek zal hebben. Zo niet, dan kan je als je daar woont geen parkeervergunning krijgen. De gemeente wil autodelen bevorderen, en trekt daar ook geld voor uit. Voor fietsen komen er juist plekken bij: zesduizend, onder meer bij station Leiden Lammenschans. Ook de kwaliteit van de fietsenstallingen moet omhoog. Daar staat wel iets tegenover: foutstallen en weesfietsen worden nog harder aangepakt. De volledige plannen liggen nu ter inzage op de website van de gemeente; reageren mag tot en met 12 maart.

Ja-ja-sticker

Als je graag ongeadresseerde reclamefolders ontvangt, moet je daar binnenkort iets voor doen. Leiden wil overstappen op een nieuw systeem, waarbij je met een sticker op je deur aangeeft als je wél papieren spam wil, in plaats van dat er een sticker moet zijn die uitlegt dat je dat niet wilt. Huis-aan-huisbladen, bewonersbrieven en post met 'aan de bewoners van...' komt nog steeds door deze filter heen.

Ombudsman stap dichterbij

Maar wordt het een regionale, landelijke of Leidse functie?

De universiteitsraad wil om de sociale veiligheid te vergroten graag een universitaire ombudsfunctionaris. Het college van bestuur gaat nu, mede door politieke druk, overstag.

DOOR VINCENT BONGERS Er komt een universitaire ombudsfunctionaris, bleek maandag tijdens de universiteitsraad. Het is nog wel onduidelijk of de universiteit zelf een ombudsman krijgt, of dat de functie landelijk of regionaal wordt ingevuld.

De universiteitsraad wil al een tijd graag een ombudsman om problemen met sociale onveiligheid aan te pakken. Die wens werd aangewakkerd door de problemen met de sociale veiligheid bij het Leiden Institute for Area Studies (LIAS) en het instituut Pedagogische Wetenschappen.

Onlangs kwam daar de zaak rond de frauderende voormalig Leidse psycholoog Lorenza Colzato nog bij.

Het college hield steeds de boot af en wilde alleen inzetten op het versterken van de positie van vertrouwenspersonen.

De raad, met personeelspartij FNV Overheid voorop, wil echter een ombudsman die zelf onderzoek kan doen naar mogelijke misstanden.

In de landelijke politiek is er een beweging die kant op. D66 wil dat er een ombudsman komt, en minister Van Engelshoven steunt dat initiatief. De functie kan een landelijke of regionale vorm krijgen. 'We moeten weten hoe zo iets eruit komt te zien', zei Stolker tijdens de vergadering. 'Doen de we het per faculteit, per universiteit of nationaal?'

Twente, Delft, Rotterdam en Maastricht doen mee aan een pilot met een ombudsman. Stolker: 'We willen daar zo snel mogelijk resultaten van hebben, zodat we een beslissing kunnen nemen over een ombudsfunctionaris in wat voor vorm dan ook. Dan moeten we het

ook over de bevoegdheden van zo'n persoon hebben.

Bart van der Steen van FNV Overheid wilde voor de zekerheid van Stolker weten of er dan ook echt een ombudsman komt. Is het nu een "of" vraag of een "hoe" vraag?

Stolker: 'Dat laatste. Ik denk dat het een kwestie is van hoe we het gaan doen.'

Het is dus nog niet zeker dat Leiden een eigen ombudsman krijgt. Het kan iemand worden ergens in een kantoor in Utrecht. Van der Steen verwacht dat echter niet, vertelt hij een dag na de raadsvergadering. 'Dat is niet het pad wat het college gaat bewandelen. De raad gaat ook nauw overleggen met het college over de functionaris.'

Het ging tijdens de vergadering ook over de hoge werkdruk. 'We worden niet bekostigd voor al het werk dat we doen', zei Marishka Neekilappillai van personeelspartij PhDoc.

'Het resultaat is dat je heel veel

uren aan onderwijs en administratie besteedt. Onderzoek komt daarbij. We hebben eigenlijk te weinig capaciteit om het werk te verdelen. Kun je als medewerker wel naar je leidinggevende stappen en melden: 'Ik werk vijftig uur in de week. Dat is te veel.'? Ik heb het idee dat mensen dat niet durven. Hoe kunnen we daarmee omgaan en onze medewerkers beter beschermen?'

'Volgens mij is het niet zo'n probleem dat mensen wat langer werken', reageerde Stolker. 'Een hoogleraar die zegt maar 32 uur te willen werken zou ik niet aannemen. Dan zeg ik: 'Sorry hoor, dat werkt niet aan de universiteit.' Het probleem is de hoeveelheid aan taken en het gebrek aan controle over het werk, en zicht op een carrière.'

Neekilappillai: 'We zeggen dus eigenlijk dat vijftig uur per week werken aan de universiteit normaal is?' Stolker: 'Ja, maar dan is wel de vraag: is dat hele jaar door? En hoe zit het met vakanties en sabbaticals?'

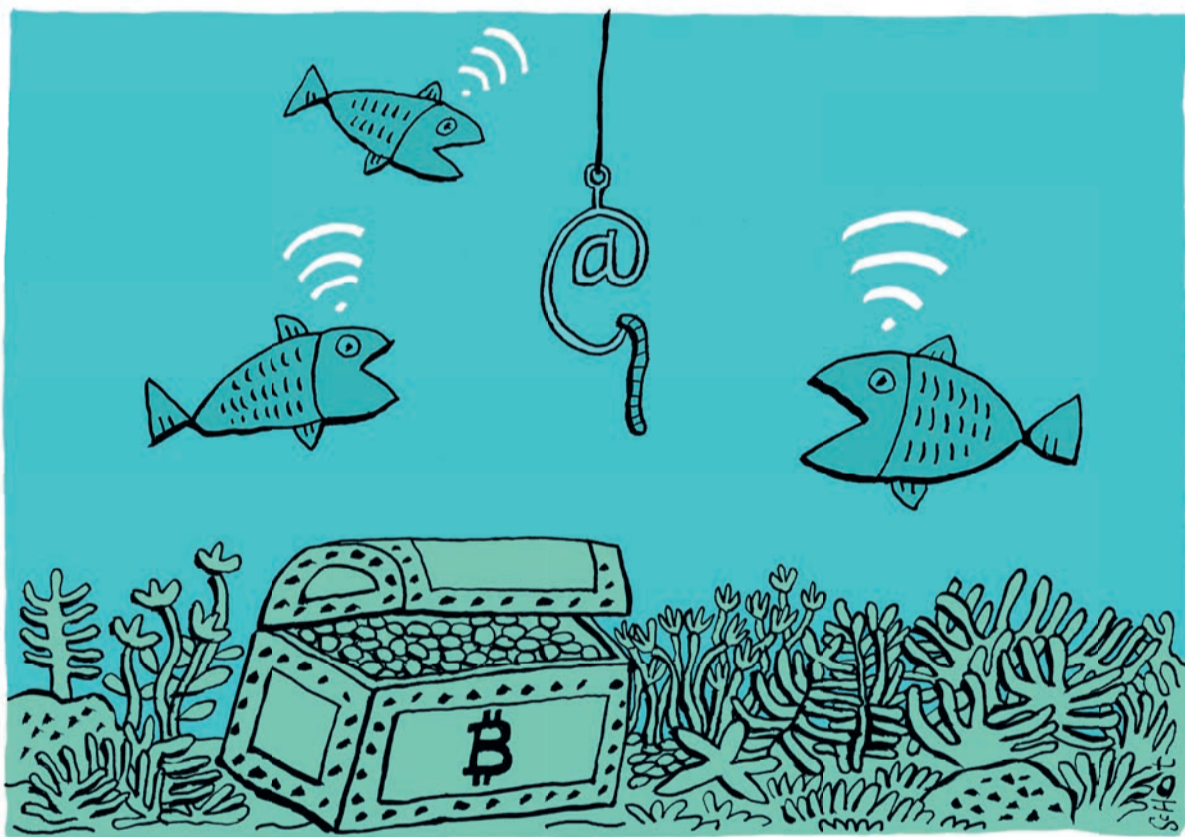
Cybersecurity universiteit aangescherpt

Het college van bestuur neemt maatregelen om de universiteit beter te beschermen tegen cyberaanvallen. Het aantal beheeraccounts wordt teruggebracht.

De partijen CSL, ONS en FNV Overheid stelden tijdens de universiteitsraad maandag vragen over de bescherming van de universiteit tegen cybercriminaliteit. Aanleiding was de ransomware-aanval op de Universiteit van Maastricht rond de kerst. Uiteindelijk betaalde Maastricht dertig bitcoins, rond de 197.000 euro, aan de criminelen voor de sleutel om weer bij hun bestanden te kunnen komen.

'De situatie in Maastricht heeft ervoor gezorgd dat we scherp naar ons ict-plan zijn gaan kijken: 'Jongens, doen we genoeg?', zei vicevoorzitter van het college Martijn Ridderbos. 'We hebben de afgelopen maand een cyberactieplan opgesteld. Een aantal maatregelen hebben we meteen genomen. Een aantal zaken gaan we versneld doorvoeren. Het moment van Maastricht zorgt er ook voor dat we maatregelen nemen die niet heel erg goed vallen in de universitaire gemeenschap. We willen bijvoorbeeld niet dat er overall beheeraccounts zijn. Via die accounts komen ze het systeem binnen. Dus we gaan die accounts beperken. Dat beperkt ook de vrijheden van wetenschappers om informatie in een systeem te zetten. Dat kan gevoelig liggen.'

Maria Verkuil van studentenpartij CSL: 'Ik vind het gek dat er vanwege een cyberaanval in Maastricht een actieplan komt. Dat had toch al veel eerder moeten.'

Ridderbos: 'We lagen in Leiden niet te slapen om dan plots wakker te schieten door Maastricht, voor de helderheid. We hebben specifieke maatregelen getroffen die betrekking hadden op de Maastrichtse aanval. Daarnaast hebben we een aantal dingen die we al wilden doen naar voren geschoven. Dus het is een aanscherping van al bestaand beleid.'

Elisabeth den Boer van FNV Overheid had nog een opmerking over cyberveiligheid: 'Vrijdag is de server van Jotform (een programma voor het maken van webformulieren, red.) van het netwerk gehaald. Die was gehacked en werd gebruikt voor phishing.'

Ridderbos: 'Dat hebben we onderzocht. Het was geen hack. Het ging om een gebruiker die een betaling deed.' Blijkbaar ging dat zo fout, dat het op phishing leek. 'Jotform is uit de lucht en komt ook niet meer online. Het was al de bedoeling dat het vervangen zou worden door een alternatief.' VB

Driekwart docenten heeft tijdelijk contract

De Universiteit Leiden heeft - op twee universiteiten na - het hoogste percentage docenten met een tijdelijk contract.

Dat blijkt uit een onderzoek van het Rathenau Instituut. In Leiden heeft 76 procent van de docenten een tijdelijke aanstelling. Dat is een opvallend hoog cijfer, omdat onderwijzend personeel al jaren klaagt over tijdelijke contracten. Bovendien

probeert de universiteit het percentage al jaren terug te dringen.

De Erasmus Universiteit doet het met 78 procent tijdelijke contracten net iets slechter dan Leiden. De Universiteit Utrecht spant de kroon met 87 procent. De TU Eindhoven laat zien dat het ook heel anders kan: daar heeft maar 27 procent van de docenten een tijdelijk contract.

Universitair docenten in Leiden hebben iets meer geluk: 30 procent

van hen heeft een tijdelijk contract. De Erasmus Universiteit doet het daar met 59 procent het slechtst, terwijl de TU Delft slechts 1 procent van hen een tijdelijke aanstelling heeft gegeven.

Op alle universiteiten samen heeft 41 procent van de medewerkers een tijdelijk contract (inclusief promovendi en ondersteunend personeel). In Leiden alleen ligt dat met 44 procent iets hoger.

De afgelopen jaren is er veel discussie over tijdelijke contracten bij universiteiten. Die discussie is onlangs opnieuw opgeblaaid met het advies van de commissie Van Rijn en de hoge werkdruk. In de strategische agenda voor het hoger onderwijs wordt de problematiek erkend, schrijft het Rathenau. Het instituut denkt dat dit op termijn positieve gevolgen kan hebben voor het aandeel vaste contracten. SVL

Rector: 'Protest is een grondrecht'

De 'die-in' van Extinction Rebellion in de Leidse UB. Foto Taco van der Eb

PVV stelt vragen aan minister over demonstratie

Het college van bestuur gaat op papier zetten hoe de universiteit moet omgaan met protestacties. Rector Carel Stolker wil beter voorbereid zijn op activisme.

DOOR VINCENT BONGERS Bas Knapp van de Liberale Studentenpartij stelde tijdens de universiteitsraad maandag vragen over de protestactie van klimaatactiegroep Extinction Rebellion in december. De organisatie hield toen zogeheten *die-ins* in een aantal universiteitsgebouwen. Knapp wilde van het college weten of doodliggen voor het klimaat en andere vormen van protest zijn toegestaan, en of er een universitair demonstratiebeleid is.

Tot Knapps verbazing begon rector Carel Stolker in zijn beantwoording van de vragen over de demonstratie van Extinction Rebellion tijdens diesviering vrijdag. 'Toen heeft de groep ook geprotesteerd. Ze hebben zich keurig aan de afspraken gehouden. Dit is het bolwerk van de vrijheid en demonstreren is een grondrecht. Dus ook over dit soort hete thema's moet gesproken kunnen worden.'

Stolker voegde daar nog aan toe dat de PVV het diesprotest in de

Tweede Kamer aan de orde had gesteld.

Harm Beertema, Tweede Kamerlid van de PVV, bevestigt dat hij maandag tijdens een debat over hoger onderwijs inderdaad bij minister Van Engelshoven naar de Leidse dies heeft geïnformeerd. 'Ik heb de minister gevraagd of zij de uitnodiging van de Universiteit Leiden aan Extinction Rebellion ook als bewijs ziet voor de linkse vooringenomenheid van Nederlandse universiteiten. Dit is een groepering die in het Verenigd Koninkrijk op een terreurlijst staat, en Leiden nodigt hen dan gewoon uit.'

Beertema stelt dat het niet om een protestactie ging. 'Als zij spreekijd krijgen van de universiteit, dan is het een uitnodiging. De vragen die ik hierover stelde ontweek de minister overigens zorgvuldig.'

Tijdens de universiteitsraad ging het Knapp echter niet om het diesprotest. 'Ik trek het grondrecht om te demonstreren zeker niet in twijfel', zei hij. 'Het gaat mij om het protest in de UB. Dat vond plaats achter de poortjes van de bibliotheek. Dat werd echt als onwenselijk gezien. Het gaat mij erom of je mensen en middelen moet stoppen in het faciliteren van demonstraties

op een plek waar je alleen met een pas naar binnen kan.'

'Er zijn tot nu toe maar weinig protesten', reageerde Stolker. 'We hebben echter wel de indruk dat het zou kunnen toenemen. We hebben in Den Haag ook nog een protest rond Zwarte Piet gehad. We gaan dus toch wel het nodige opschrijven over hoe we om moeten gaan met dit soort acties; kijken of we tot een protocolletje voor demonstraties kunnen komen. Dat we niet 's avonds via WhatsApp nog aanwijzingen moeten geven over wat er wel en niet kan.'

Knapp was echter nog niet tevreden: 'U geeft geen antwoord op mijn vraag. Het is blijkbaar toegestaan om zonder pas te protesteren in de UB. Gaan we dan ook de boeren de mogelijkheid bieden om dat te doen? Want "gelijke monniken, gelijke kappen"?'

Stolker: 'Er is wel een grens. Als demonstranten op kamers van medewerkers komen, dat moet je niet accepteren. Het maakt ook uit of het studenten zijn. En of er een relatie is tussen het protest en onderwijs of onderzoek. Als er echter studenten zijn die vinden dat de Urgenda-uitspraak (over de vermindering van CO₂-uitstoot in Nederland, *red.*) de bizarste ooit is, dan moeten zij daar ook tegen kunnen demonstreren.'

Geen condoom, maar een soatest

Studenten zijn niet zo enthousiast over condooms, blijkt uit kwalitatief onderzoek van Suzanne Meijer van Soa Aids Nederland. 'Ik heb liever een ziekte dan een kind.'

Uit een groot onderzoek uit 2017 van Soa Aids Nederland, dat iedere vijf jaar wordt gedaan, bleek al dat jongeren tussen de 18 en 25 jaar steeds minder vaak een condoom gebruiken. Vier op de tien respondenten gaf aan geen condoom te gebruiken bij een onenightstand.

De organisatie wilde weten wat de redenen daarachter waren, en dus

voerde Suzanne Meijer, programma-lerder Jongeren bij Soa Aids Nederland, een kwalitatief onderzoek uit. Ze interviewde hbo- en woers, onder wie Leidse studenten.

De voornaamste redenen om condooms te vermijden, volgens het onderzoek: seks wordt minder fijn, er wordt vaak al een andere vorm van anticonceptie gebruikt en op soa's laten studenten zich regelmatig preventief testen. Tot je 25e kan dat namelijk gratis bij de GGD.

'Alsof je een massage krijgt met je winterjas aan', zo citeert *Leidsch Dagblad* een student uit het onderzoek.

'Als ik dat gewoon eens in de zoveel tijd doe, dan kan ik het niet onbewust lang meedragen', zegt een andere student over een soatest bij de GGD. En: 'Ik heb liever een ziekte dan een kind.'

Hanna Bos van Soa Aids Nederland is bezorgd. Ze is blij dat studenten zich laten testen, zei ze in het *Noordhollands Dagblad*.

'Maar we willen ook het gesprek over condoomgebruik voeren. Een soa als chlamydia kan schade aan de eileiders veroorzaken wat het zwanger worden kan bemoeilijken. Je kunt ook chronische buikpijn oplopen.' **SW**

'Minder plassen bij tentamens'

Docenten bij rechten vinden dat het afnemen van tentamens best wat strenger mag in Leiden.

Het aantal fraude- en plagiaatgevallen neemt toe, stelde beleidsmedewerker Laura Buissink, bij de rechten-faculteitsraadvergadering van vorige week maandag. 'Er zijn tijdens de bachelor dit studiejaar nu al zes plagiaatgevallen geweest. Het gehele vorige collegejaar waren dat er zeven. Het aantal fraudegevallen lijkt ook toe te nemen.'

Twee docenten in de raad vonden dat de wijze waarop er in Leiden tentamens worden afgenomen wel wat fraudegevoelig is. 'Wordt er ook wel eens gekeken naar hoe we de examens in de praktijk afnemen?', zei personeelsraadslid Maartje van den Bergh. 'Iedereen mag in de tentamenzaal gaan zitten waar hij wil.'

Naar de wc gaan mag ook steeds.

'Ik studeerde in Groningen,' aldus personeelsraadslid Gert Jan Geertjes. 'Daar had je het systeem dat je als student een tafel kreeg toegewezen bij het tentamen. In Leiden zijn we ontzettend coulant. Ik vind het storend dat studenten die elkaar kennen allemaal bij elkaar gaan zitten. Die kunnen van tevoren best afspraken hebben gemaakt. Het toewijzen van tafels is iets wat we moeten overwegen.'

Van den Bergh: 'Op de Erasmus Universiteit pakken ze wc-bezoek anders aan. Per blok studenten is daar de mogelijkheid om naar het toilet te gaan. Ik wil het woord plas-ketting niet gebruiken, maar dat is wel waar het op neerkomt.'

'We zullen eens kijken hoe we het aanpakken', aldus Ton Liefwaard, van het rechtenbestuur. **VB**

D66: loten is eerlijker

Als het aan D66 ligt, mogen opleidingen weer gaan loten. Het verbod op loten, dat in 2017 wettelijk werd vastgelegd, zou tot prestatiedruk en ongelijke kansen leiden, aldus Kamerlid Jan Paternotte.

Waar plekken bij opleidingen met een studentenstop, zoals geneeskunde, voorheen verloot werden, moeten scholieren nu een heel selectieproces doorlopen: van het insturen van cv's, motivatie- en aanbevelingsbrieven, tot het afleggen van kennistoetsen en toelatingsgesprekken.

Dat leidt volgens D66-Kamerlid Jan Paternotte tot prestatiedruk en kansongelijkheid, terwijl het verbod bedoeld was om een betere match tussen student en studie tot stand te brengen.

Minister Van Engelshoven (D66) van Onderwijs zegde daarom in een debat op 10 februari toe voor de zomer 'alternatieve selectie-instrumenten' te onderzoeken.

Scholieren voelen volgens Paternotte druk omdat zij nu vanaf een jaar of veertien hard aan hun cv moeten werken om zich te verzekeren van een plek.

De ongelijke kansen ontstaan omdat een deel door deze uitgebreide procedure afziet van dergelijke opleidingen.

Er bestaan tegenwoordig zelfs trainingsbureaus die jongeren klaarstomen voor het selectieproces, maar die niet iedereen kan betalen. Hierdoor zouden vooral jongeren met een migratieachtergrond of met minder welgestelde ouders buiten de boot vallen.

Paternotte: 'Doordat het nu verboden is om te loten, werpen veel instellingen hoge drempels op om te kunnen selecteren. Onderzoek na onderzoek laat zien dat we hierdoor helemaal geen betere studenten krijgen, maar wel ongelijke kansen op een mooie toekomst creëren.'

'Daarom willen wij het verbod op loten opheffen. Het is vervolgens aan de universiteiten en hogescholen of ze willen loten of op een andere manier selecteren.'

Aan Universiteit Leiden geldt onder andere voor de bachelor biomedische wetenschappen een selectieproces. De opleiding heeft maar plaats voor 71 studenten, en moet daardoor jaarlijks veel studenten weigeren.

De aanmelding bestaat uit twee rondes. Tijdens de eerste ronde leggen scholieren de zogeheten *biomedical admission test* af: een drie uur durende toets in Utrecht. Op basis van het daar behaalde cijfer mag je dan wel of niet door naar de tweede ronde: de onderwijsdag. Daarvoor schrijf je een *personal statement* en volg je onderwijs. De dag wordt afgesloten met nog een schriftelijke toets.

'Wij denken dat er door deze combinatie een goede matching plaatsvindt tussen kandidaat en opleiding', verklaart Tessa van Leeuwen, woordvoerder van het Leids Universitair Medisch Centrum.

Hoewel de bachelor in het verleden wel met loting werkte, zal dat niet opnieuw ingevoerd worden, laat ze weten.

'We hebben goede ervaringen met ons selectiesysteem. Het leidt tot een goede match met de aankomende student, en geeft hen goed inzicht in de structuur, benodigde kennis, attitude en vaardigheden van de opleiding. En het leidt tot lagere studie-uitval. Voor ons wegen de inspanningen ruim op tegen de voordelen.' **TP**

Fixus psychologie verlaagd

Het bestuur van Sociale Wetenschappen wil de numerus fixus voor psychologie nog verder verlagen, naar zeshonderd eerstejaars.

Dat vertelde bestuurslid Kristiaan van der Heijden tijdens de faculteitsraadvergadering van vorige week. Het voorstel ligt nu bij het college van bestuur, vertelde hij. Nu ligt de grens op 675. Vorig jaar stelde het faculteitsbestuur een fixus in voor zowel psychologie als politieke wetenschappen, om de grote instroom in te dammen. Dat had een onverwacht effect: beide opleidingen kregen duizenden aanmeldingen, maar uiteindelijk bleven honderden plekken in de collegebanken vrij. Fixus-loze universiteiten elders zoals in Rotterdam, werden juist overspoeld met nieuwe studenten.

Het FSW-bestuur verwacht dat de

instroom volgend jaar dichterbij de fixus zal liggen. 'Rotterdam heeft dan wel een fixus, dus er komt waarschijnlijk een gelijkmatigere verdeling,' zegt Van der Heijden. 'We hebben ook de communicatie flink verbeterd.'

Voor politieke wetenschappen blijft de grens hetzelfde: ook 600. Het probleem met die opleiding is dat vooral de Engelse *track* zo populair is dat alleen daar een fixus nodig is, maar dat mag niet volgens de wet. Van der Heijden: 'Het instituut wil zoveel mogelijk kleinschalig onderwijs, maar binnen de fixus valt ook de Nederlandse specialisatie, dus we willen het ook niet te klein maken.'

Het is dus niet mogelijk om de instroom van de twee specialisaties los van elkaar te bepalen. 'Dat is een probleem,' zegt Van der Heijden. 'We hebben aan de bel getrokken, dus we hopen dat het verandert.' **AK**

Achtergrond

Cupido is nu een algoritme

Leids-Delftse datingapp uitgebreid naar zes steden

Vrijdag is het Valentijnsdag: een mooi moment om te kijken hoe het gaat met Breeze, de Leids-Delftse datingapp voor studenten. 'Je moet maar net geluk hebben. Toevallig had ik dat.'

DOOR SUSAN WICHGERS Vorig jaar april spraken we ze al, de makers van Breeze. Toen stond het idee van de Delftse studenten - Tinder, maar dan zonder het eindeloze swipen en chatten - nog in de kinderschoenen. Er was nog geen app, alleen een website. Gebruikers kregen profielen toegestuurd, en bij een match volgde meteen een afspraak.

Hoe werkte het ook weer?

Marsha Goei (23): 'Je meldt je aan en maakt een profiel. Dat is niet een "leeg" profiel zoals bij andere datingapps: je uploadt foto's, hobby's, en je kunt een aantal vragen selecteren die je dan beantwoordt. Daarna krijg je maximaal twee profielen per dag toegestuurd, minder kan ook. Als je iemand leuk vindt en andersom, dan heb je een match en kies je meteen een datum voor een date. Je kan niet met elkaar chatten: alle communicatie gaat via ons.'

'Gebruikers betalen dan 7,50, dat gaat naar ons en naar je eerste drankje. Die 7,50 is nodig, omdat onze app verder gratis is. We bieden geen abonnement en hebben ook geen advertenties. En daarbij is het een garantie dat mensen ook echt komen opdagen.'

Gebeurt dat wel eens, dat mensen niet komen?

'Eén keer, en daar heb ik me heel rot over gevoeld. Iemand reageerde gewoon helemaal niet meer. Dat vinden we echt het allerergst, als dat gebeurt.'

Wat is er sinds vorig jaar allemaal veranderd?

'Heel veel. Het was eerst nog een studentenproject, inmiddels zijn we er fulltime mee bezig. En we zijn met twee mensen extra, dus in totaal met zes. Zij zijn echte tech-

neuten en hebben een algoritme gemaakt om mensen te matchen.

Eerst speelden we zelf nog voor Cupido, maar nu gaat dat helemaal automatisch. Het is zelflerend: het algoritme wordt zelf steeds beter,

en voor individuele gebruikers ook. Dus als je er langere tijd op zit, krijg je steeds betere matches.

'We begonnen met alleen Delft en Leiden, en dan voor studenten en yuppies. Dat hebben we

uitgebreid naar zes steden in totaal. En vorige maand kregen we opeens veel aandacht in landelijke media, dus we hebben nu ook een hoop aanmeldingen van andere doelgroepen. Dat vraagt om een andere

manier van matches. Het is echt in vogelvlucht gegaan.'

Hoeveel mensen gebruiken jullie app?

'Ongeveer zesduizend. Elke dag zijn er ongeveer tien dates, dus dat levert wel wat chaos op bij de klantsupport. Wij moeten dat namelijk allemaal regelen: gebruikers kunnen niet chatten, dus alle communicatie gaat via ons. Door de storm reden er dit weekend geen treinen, bijvoorbeeld. Als iemand later is of niet kan komen, moeten wij dat doorgeven. Elke avond heeft één iemand van ons *phone duty*. Die moet dat dan regelen.'

En zijn er al succesverhalen?

'Soms krijgen we heel leuke berichtjes en hier en daar zijn al wat relaties ontstaan. We weten het van vijf koppels, maar we horen het natuurlijk lang niet altijd. Als je een relatie krijgt via Tinder, stuur je Tinder ook geen bedankje. Dus misschien zijn het er al veel meer.'

'Wel vragen we altijd aan daters hoe ze het vonden. We krijgen vooral heel veel leuke verhalen over één café in Rotterdam. De eigenaar daar komt altijd even bij ze aan tafel, hij voelt zich een soort Sergio van *First Dates*.

'Het is sowieso heel belangrijk dat we zelf in het café zijn geweest, dat de cafés ervan weten. Dat is ook goed voor de veiligheid, vooral voor vrouwen is dat prettig. We hebben ook andere activiteiten geprobeerd, zoals Stukafest vorige week. Zelf denken we dan dat iets heel leuk is, maar als we mensen de keuze geven, blijkt het dat eigenlijk iedereen op een eerste date gewoon een drankje wil doen.'

Hadden jullie het succes verwacht?

'De jongens hadden er meteen al vertrouwen in, ik niet zo. We hebben dit jaar allemaal onze studie even gepauzeerd. Uiteindelijk willen we wel afstuderen, maar de prioriteit ligt nu hier. We verdienen nu nog niet genoeg, maar in de toekomst kunnen we onszelf hopelijk wel gaan uitbetalen.'

Bartholomeus Spranger, Venus en Adonis, ca. 1585-ca. 1590, olieverf op paneel. Foto Rijksmuseum

'Hij was mijn allereerste date'

Michelle de Ruiter (23, geneeskunde) heeft sinds november een relatie, die begon met een Breeze-date.

'Ik zit bij Quintus, en Breeze had daar zo'n stand staan tijdens de El Cid. Een vriendin hielp mee met promoten. Zij heeft me ingeschreven, ik durfde eigenlijk niet - het is niet echt iets voor mij, maar het leek me wel lachen om eens te proberen.

'Toen kreeg je nog één keer per week twee profielen. Koen kwam meteen in de tweede week voorbij. Voor mij was hij mijn eerste Breeze-date, en andersom ook. Het was wel heel gek. Ik had alleen drie foto's gezien, wist zijn studie en hobby's, verder niks. Nu zijn de profielen wel uitgebreider, zag ik bij vriendinnen.

'We gingen naar een café in Delft. Hij was te laat, dus ik was er als eerste. Ik werd in een rustig hoekje gezet, daar had het café al rekening mee gehouden, zodat andere mensen je niet zo in de gaten kunnen houden. Ook de bediening stelde me gerust: als er iets aan de hand zou zijn, kon ik aangeven dat het papier op de vrouwen-wc op was, en dan zouden ze me helpen. Dat was heel fijn. Gelukkig was hij gewoon dezelfde persoon als op de foto's.

'Het klikte meteen, we hebben van begin tot eind gepraat. Dat verbaasde me wel. Ik ging daarna drie weken op vakantie, maar na die weken zagen we elkaar meteen weer, en sinds eind november hebben we een relatie.

'Een vriendin van me had een dag voor mij haar eerste Breeze-date, en heeft nu ook een relatie. Ik kan het dus iedereen aanraden om het ook eens te proberen.'

'Het gaat nog steeds goed'

Niek (26, werktuigbouwkunde) heeft ook een succesverhaal.

'Eén van de oprichters is mijn clubgenoot, dus ik had hem een soort van beloofd om een keer op een date te gaan. Eigenlijk had ik er niet echt zin in, maar ik zei het al zo lang dat ik het uiteindelijk toch maar deed.

'Onze eerste date was op 7 december in Utrecht. Het was gelijk wel echt leuk, en tot nu toe gaat het dus nog steeds goed. We zien elkaar best veel, twee keer per week denk ik. Ik ben er nog steeds heel positief over. En ze gaat ook al mee op wintersport.

'Dat algoritme werkt wel denk ik, dat vergroot de kans dat je goed wordt gematcht. Maar het blijft een beetje random allemaal: je weet alleen hoe iemand eruit ziet, je moet maar net geluk hebben dat het verder ook past. Toevallig had ik dat wel. Ik weet niet of mijn clubgenoot er ook zo over denkt, want ik heb nu dus wel een klant van ze weggekaapt.'

Het gaat niet al te best

Maar hoogleraar natuurlijk kapitaal bespeurt bereidheid tot verandering

Het Nationale Park De Hoge Veluwe.

De Nederlandse natuur staat er slechter voor dan ooit, aldus een rapport van het Wereld Natuur Fonds. Was getekend: Koos Biesmeijer, hoogleraar natuurlijk kapitaal. Toch is hij verrassend optimistisch.

DOOR BART BRAUN Eerlijk is eerlijk: er staat niet alleen maar slecht nieuws in het jaarlijkse *Living Planet Report Nederland* van het Wereld Natuur Fonds, dat vorige week verscheen.

Zo lijkt een aantal paddenstoelsoorten en korstmossen te profiteren van strengere milieuwetgeving, en neemt het aantal roofvogels weer toe sinds een verbod op bepaalde bestrijdingsmiddelen. Omdat het rapport alleen over landnatuur gaat, was er voor het goede nieuws over terugkerende vissoorten als de zalm en steur geen plek.

Maar over de gehele linie is het niet zo best. Minder verschillende planten, minder vlinders en andere insecten, minder dieren die insecten eten. Op boerenland en heidevelden namen de dierpopulaties gemiddeld met vijftig procent af in de afgelopen dertig jaar. Nederland is kaler geworden en monotoner, en op de zeldzame plekken in dit land waar je geen verkeer hoort, hoor je ook steeds minder gezoem en gezang. Het WNF vat de situatie samen in één zin: 'Onze unieke Nederlandse natuur op land staat er slechter voor dan ooit.'

Nu bestaat het verdienmodel van het WNF eruit dat mensen geld geven voor het beschermen van bedreigde

natuur, dus dient een lange literatuurlijst als bewijs. Ook de naam van de wetenschappelijk directeur van Naturalis moet wetenschappelijk gewicht in de schaal leggen: Koos Biesmeijer.

Hij is ook bestuurslid bij Natuurmonumenten en hoogleraar natuurlijk kapitaal aan de Universiteit Leiden. Namens Naturalis is hij betrokken bij het Deltaplan Biodiversiteitsherstel, een initiatief dat de achteruitgang van de natuur in Nederland moet keren. Volgende week donderdag houdt Biesmeijer daar een lezing over, bij het Natuurwetenschappelijk Genootschap Leiden.

Dat Deltaplan ziet er bekend uit: grotere natuurgebieden, meer verbindingen, aandacht voor planten en dieren op boerenland, dat stond ook allemaal in...

'Ja, er zijn overeenkomsten met de Ecologische Hoofdstructuur, het natuurplan waar staatssecretaris Henk Bleker een streep door heeft gezet.

'Het grote verschil is: die Hoofdstructuur moest vanwege internationale wetgeving gemaakt worden. Nu zitten de boeren, de supermarkten en andere partijen aan tafel. Het doel is om naar wet- en regelgeving te komen die slechte dingen uitfaast, en goede ontwikkelingen belooft. En we gaan nu aan de slag, niet eerst nog jarenlang onderzoek doen. We gaan dingen doen, daar gaan we van leren, en daarna gaan we het beter doen.'

Zo'n twee derde van het oppervlak van Nederland is van de boeren. Dat WNF-rapport legt een hoop verantwoordelijkheid bij hen.

'Het probleem is dat ons landbouwsysteem is ingericht op een zeer hoge productie. Daar zit gewoon een eind aan. Die boerenorganisaties, de Rabobank, die zitten niet aan tafel bij het Deltaplan voor de vogeltjes en de bijtjes: die zitten daar voor hun eigen toekomst. We lopen echt op de randjes: Nederland heeft de grootste achteruitgang van biodiversiteit, het meeste gif, de slechtste luchtkwaliteit van Europa. Dat heeft ook effecten op ons eigen welzijn en onze gezondheid, zeker hier in de Randstad. We moeten als maatschappij verzinnen hoe we het dan wél willen.

'Een systeemverandering is heel ingewikkeld, ook omdat nu de macht en kennis bij een klein aantal grote partijen zitten. Als je eenmaal in zo'n systeem zit, dan gaat alles – de kennisontwikkeling, de manier van werken van de industrie – ook die kant op. Maar er zijn andere vormen van landbouw mogelijk, en we zijn deels ook vergeten hoe dat moet.'

Hoho, die verdroging, vermessing, bestrijdingsmiddelen, dat doen boeren niet om biologen te pesten. Biologische landbouw heeft een lagere opbrengst, dus heb je meer grond nodig voor dezelfde productie. Dan moet je natuurgebieden omploegen.

'En tegelijkertijd verspillen we dertig procent van al het voedsel. Als we zelf soja eten in plaats van dat aan onze dieren te voeren, scheelt dat ook in de hoeveelheid grond die nodig is. Vlees eten is een keuze, en welk soort vlees je koopt, maakt ook uit voor de biodiversiteit.'

Het maakt ook uit voor mijn portemonnee.

'Dat kun je berekenen, en mijn collega's in Wageningen hebben dat gedaan. Een van de uitkomsten is dat melk van een kruidenrijk grasland in plaats van één soort gras twee cent per liter duurder wordt. De meeste mensen merken dat niet.

'Ik werk samen met een grote kaasfabriek. Die mensen zeggen: ja, de opbrengst is lager, maar de kosten ook. De koeien zijn minder vaak ziek, je koopt geen krachtvoer meer, en uiteindelijk is het net zo rendabel als het huidige systeem. En dan heb je een mooier landschap, met lagere kosten voor de waterschappen. Maar het omkatten van de hele keten, dat kost wel een paar miljard.'

U klinkt alsof iedereen het er al over eens is over die biodiversiteit, maar op tv zie ik boeren die ontkennen dat er een stikstofprobleem is, een overheid die glas-hard ligt om maar een vliegveld te kunnen aanleggen.

'Als iedereen overtuigd was van het belang van vogeltjes, dan hadden we dit probleem niet. Maar dat het slecht gaat met de natuur, dat hoeft ik nu niet meer uit te leggen. En nee, ze zijn nog niet allemaal overtuigd, maar er zit echt veel beweging in hoe de boeren denken. Natuurlijk zou ik als ecooloog willen dat het sneller ging, maar er wordt echt anders gedacht, ook in die kringen.

'Omgekeerd moeten wij ook anders gaan denken over de rol van boeren. Ze niet meer alleen afrekenen op hun productie, maar ook op hun rol in het landschap, het vast-

leggen van CO₂, hun bijdrage aan de waterzuivering, enzovoort.'

Ook bij dat soort werk gaat de kost voor de baat uit. En de boer mag niks, want er is een stikstofcrisis.

'Maar de huidige problematiek zorgt ook voor laaghangend fruit. Ineens is er geld voor het uitkopen van boeren in de buurt van Natura 2000-gebieden, en volgens de nieuwe regeling van minister Schouten kunnen boeren hun fosfaat- of stikstofrechten verleen.'

Wat maakt het voor de natuur nou uit of een boer zelf vervuult of zijn vervuilingrechten verkoopt aan een ander?

'Boeren kunnen die rechten bijvoorbeeld tijdelijk afstaan aan een bouwer. Dat geeft vervolgens tijd en geld om over te schakelen op een andere aanpak.'

En wat kan niet-boerend Nederland doen?

'Pas je stem- en koopgedrag aan. Wat je stemt en van welke organisaties je lid wordt, maakt op alle niveaus, van gemeente tot landelijk, een enorm verschil. Daarnaast moeten we op het BioSciencePark maar eens laten zien dat we weten hoe het moet. We zitten hier met Naturalis, de Universiteit Leiden en het Hoogheemraadschap; alle kennis om het goed te doen hebben we vlak bij elkaar. Als we het niet doen, lopen we bovendien het risico dat we slimme onderzoekers verliezen aan gebieden waar het wel gebeurt.'

Koos Biesmeijer, De natuur en onze toekomst. Gorlaeusgebouw, donderdag 20 februari, 19:45

Brief

Studenten journalistiek zijn onder druk gezet, en dat is kwalijk

Studenten Journalistiek en Nieuwe Media is wel degelijk ontraden om zich op het met sloop bedreigde Doelencomplex te richten, vanwege de 'gevoeligheid van het onderwerp', schrijft Jan Frensen.

Graag zou ik reageren op het artikel 'Video studenten journalistiek mocht niet publiek worden' dat vorige week in *Mare* werd gepubliceerd. Ik ben zelf

ook een student Journalistiek en Nieuwe Media en was aanwezig bij het vertonen van het desbetreffende filmpje in de werkgroep van docent Van Rooijen.

In het artikel vertelt student Kirstin Toren dat niet alleen de universiteit, maar ook de docent wilde dat het item alleen klassikaal werd bekeken wegens de gevoeligheid van het onderwerp. De heer Van Rooijen ontkent dat.

Ik begrijp dat niet. In het college

was hij erg duidelijk in zijn advies om je niet te veel te bemoeien met het Doelencomplex. Ook waarschuwde hij de studenten om niet zomaar alles aan te nemen van de bewonerscommissie, aangezien die volgens hem wel vaker onwaarheden c.q. halve waarheden zou vertellen.

Ik vind het kwalijk dat de studenten onder druk gezet zijn om hun onderzoek niet naar buiten te brengen, en

was als medestudent nogal beledigd dat nota bene een docent aan de opleiding journalistiek dergelijk beleid verdedigde.

Als de universiteit daadwerkelijk gelooft dat alle procedures rond het complex correct zijn doorlopen, dan is er ook geen reden om onderzoek hiernaar te onderdrukken/te ontmoedigen. Een universiteit die als motto 'Bolwerk van Vrijheid' heeft, siert het niet om studenten

die die vrijheid tot uiting brengen te ontmoedigen zich te roeren in onderwerpen die wellicht minder welgevallig zijn.

Het zou de universiteit niet misstaan om zich voortaan coöperatief op te stellen bij onderzoek van (student-)journalisten; een goede uitleg kan het draagvlak immers enkel ten goede komen.

JAN FRENSEN, minorstudent Journalistiek en Nieuwe Media

Achtergrond

Een vrouw toont een foto van haar zoon die is vermoord door een woedende menigte in het Indiase dorp Kolgaon, 2018. Foto Altaf Qadri/AP/Hollandse Hoogte

Nee, dit bericht klopt niet

Een 'twijfelknop' op WhatsApp kan nepnieuws bestrijden

Onderzoek suggereert dat een 'twijfelknop' effectief kan zijn tegen verspreiding van nepnieuws op WhatsApp.

DOOR ANOUSHKA KLOOSTERMAN Als het gaat om nepnieuws, heeft WhatsApp een probleem: de berichten zijn versleuteld, dus niemand heeft zicht op wat er allemaal wordt verspreid - zelfs WhatsApp zelf niet.

Dat klinkt fijn, als je houdt van privacy en niet wil dat Mark Zuckerberg je berichtjes kan lezen. Maar het nadeel is dat er geen zicht is op geruchten die zich via de appgroepen verspreiden. Dus van bovenaf is er geen enkele manier om nepnieuws te bestrijden met bijvoorbeeld fact-

checkers, zoals Facebook probeert. Dat kan dramatische gevolgen hebben. Er kan paniek of massahysterie ontstaan door ongefundeerde geruchten. In India had dit fatale gevolgen: er vielen 46 doden en 43 gewonden bij de zogeheten 'WhatsApp lynchings' in 2017 en 2018, een serie lynchpartijen als gevolg van fake news over kidnapping en pedofilie dat zich via appgroepen verspreidde.

'Mensen houden van encryptie', zegt onderzoeker Simon Chauchard, die sinds kort in Leiden werkt als universitair docent politieke wetenschappen. 'Maar het is ook problematisch, want er circuleren geruchten waarop je geen zicht hebt.'

Hij deed met collega's onder-

zoek - met een beurs van Facebook - naar nepnieuws op WhatsApp. Onder zo'n vijfduizend Indiase respondenten keken ze hoe effectief het is als gebruikers zélf elkaar op nepnieuws wijzen. 'Er is eigenlijk geen andere manier om nepnieuws op WhatsApp tegen te gaan, behalve gebruikers die tegen elkaar zeggen: "Nee, dit klopt niet."

'Wat interessant is: uitgebreide correcties zijn niet efficiënter dan korte reacties. Het maakt niet uit hoe verijnd de correctie is. Niet dat dit in de praktijk heel vaak gebeurt - mensen nemen niet de moeite om bronnen te zoeken en iets langs te schrijven. *We can't be bothered*. Maar wij lieten zien dat zelfs als dit wel zo was, het niet uit zou maken.

'Onze aanbeveling is dat WhatsApp het zo makkelijk mogelijk moet maken om te zeggen dat het niet klopt. Een van de ideeën daarbij is een soort twijfelknop, net als een 'like'-knop. Dat zou makkelijk moeten zijn om te maken. Ik experimenteer nu met een knop in de vorm van een rode vlag, die ik erin photoshop om te kijken hoe mensen erop reageren.'

India heeft de meeste WhatsAppers ter wereld. Chauchard schat zo'n vierhonderd miljoen - een derde van de bevolking. 'Honderd procent van de smartphonegebruikers heeft het, en gebruikt het de hele dag door.' 'Ochtends, rond een uur of acht of half negen, komen de servers in de problemen omdat ie-

dereen erop zit. Maar *WhatsApp is in trouble in India*. Er is een groot probleem met desinformatie.' Van politici bijvoorbeeld, maar ook 'etnisch getinte' geruchten die soms aanzetten tot geweld.

Het idee van de twijfelknop sloeg daarom aan op sociale media, en op Indiase nieuwssites. 'Het onderzoek is nog niet gepubliceerd', benadrukt Chauchard. 'Maar we hadden het erover op Twitter, en toen ontplofte het. We kregen heel enthousiaste reacties: *Researchers found a way to cure WhatsApp!*, dat soort dingen.'

'We zeggen niet dat dit een *cure* is. Want het kan er ook toe leiden dat mensen zeggen "dit klopt niet" over dingen die wel waar zijn, en dan hebben we nog grotere problemen.'

5x op rij verkozen tot beste kinderopvang van Zuid-Holland

de Kattekop
kinderdagverblijf

REGIO AWARD WINNAAR ZUID HOLLAND*

Al bijna 40 jaar hét kinderdagverblijf exclusief voor medewerkers en studenten van de Universiteit Leiden en gelieerde instellingen.
Op loopafstand van station Leiden C.S. Open van 07.30 uur - 18.30 uur.

Meer informatie | www.dekattekop.nl | tel. 071 517 6363

*Reviewplatform Oudeblee / tevreden.nl

Maretjes

De prijs voor een Maretje bedraagt €9,- per 30 woorden, opgegeven via redactie@mare.leidenuniv.nl uiterlijk t/m maandag 16.00 uur. Maretjes aangeboden voor commerciële doeleinden worden niet geplaatst, evenmin als Maretjes waarin zaken worden aangeboden die de waarde van 4.500 euro te boven gaan.

Doe meer met je kennis! Vrijwilligers gezocht voor één uur per week **bijles en huiswerkbegeleiding** op verschillende locaties of bij de leerling thuis. **Leiden-Noord**, 28 leerlingen **basisonderwijs**, groep 4 t/m 8, waarvan 7 met vergoeding van 5 tot 10 euro. **Voortgezet onderwijs**: *Aardrijkskunde, 4 havo. *Management en Organisatie, 6 vwo.

*Twee leerlingen Nederlands, 4 havo. **Leiden-Zuid**, 4 leerlingen **basisonderwijs**, groep 4 t/m 8. Onderwijswinkel Arubapad 2 (Het Gebouw), ma, wo en do 15-17u. Tel. 071-5214256. E-mail: hdekoo-men@owwleiden.nl. ool brengt. Leiden Centrum. Tel: 06-16812768.

Maretjes-extra zijn bedoeld voor semi-commerciële instanties. De prijs voor een Maretje-extra is €23,- incl. BTW voor elke vijf endertig woorden. U kunt deze advertenties uiterlijk op de vrijdag vóór het verschijnen van Mare opgeven bij Bureau van Vliet B.V., postbus 20, 2040 AA Zandvoort, telefoon 023-571 47 45. E-mail: Zandvoort@bureauvanvliet.com

Academische Agenda

Dhr. C.B. van 't Veer hoopt op dinsdag 18 februari om 13.45 uur te promoveren tot doctor in de Geesteswetenschappen. De titel van het proefschrift is 'De kolonie op drift'. Promotor is prof.dr. O.J. Praamstra.

Mw. L.J. de Schipper hoopt op dinsdag 18 februari om 15.00 uur te promoveren tot doctor in de Geneeskunde. De titel van het proefschrift is 'New neuroimaging approaches in Parkinson's disease'. Promotor is prof.dr. J.J. van Hilten.

Dhr. K.A. Marijt hoopt op dinsdag 18 februari om 16.15 uur te promoveren tot doctor in de Geneeskunde. De titel van het proefschrift is 'Therapeutic targeting of immune-escaped cancers'. Promotor is prof.dr. S. van der Burg.

Dhr. F. Jiang hoopt op woensdag 19 fe-

bruari om 11.15 uur te promoveren tot doctor in de Rechtsgeleerdheid. De titel van het proefschrift is 'Greening' the WTO Ban on China's Export Duties'. Promotor is prof.dr. S. M.C.E.J. Bronckers.

Mw. M. Rijsbergen hoopt op woensdag 19 februari om 16.15 uur te promoveren tot doctor in de Geneeskunde. De titel van het proefschrift is 'New neuroimaging approaches in Parkinson's disease'. Promotor is prof.dr. J. Burggraaf.

Dhr. R. Peña Gonzalez hoopt op donderdag 20 februari om 11.15 uur te promoveren tot doctor in de Geesteswetenschappen. De titel van het proefschrift is 'Order and Crime: Criminal Groups' Political Legitimacy in Michoacán and Sicily'. Promotor is prof.dr. I.G.B.M. Duijvestijn.

Bezoek ook onze website mareonline.nl

En nu door

Is er leven na 'dry januari' of 'veganuary'?

Wat is er terechtgekomen van alle goede voornemens?
Mare maakt na een maand de balans op.

DOOR VERA ARNTZEN

'Vroeger won Netflix'

Robbert Sliker (24, verpleegkunde) wilde 100 km hardlopen in januari.

'Eind december deed ik met mijn vader een trail run van 21 km. Rennen over drassige paden is uitdagender dan op asfalt. Ik was onge-traind en het ging hem duidelijk makkelijker af. Dat je vader je er met zijn 34 jaar leeftijdsverschil uitloopt, doet toch pijn.

'Vroeger voetbalde, roeide en tenniste ik, maar de laatste tijd was ik niet heel fit. Bij Njord sta ik vaker een biertje te doen dan dat ik roei, helaas. Het was dus even wennen.

'Ik wilde 100 kilometer hardlopen in een maand. Het is belangrijk om niet maar een beetje aan te klagen, maar het in je agenda te zetten. Op mijn spiegel heb ik met een stift een 100 geschreven, en de totale afstand die ik nog moest er telkens onder. Iedere ochtend zag ik dat. Hoe evil het ook was, zo werd ermee ik geconfronteerd.

'Ik zag al gauw progressie. Tijdens het klas-sieke rondje rond de singels, een stuk of 7 km

kwam ik telkens dezelfde mensen tegen. Dat ging ik bijhouden, als een soort bezigheids-ging in mijn hoofd gaf ik ze bijnamen. 'Het vrouwwtje met de poedel', was bijvoorbeeld nog-al opgedoft en het hondje had een strikje in.

'Helaas heb ik maar 90 km gehaald, wat wel zeker 90 keer zoveel is als de maanden ervoor. Het belangrijkste was om vaker te gaan hardlo-pen en dat is gelukt. Het gaat me ook makke-lijker af. Ik ben overdag fitter, beter gehumeurd en heb meer energie. Ook is het makkelijker om met tegenzin toch te gaan sporten. Vroe-ger won Netflixen of Disney kijken, nu ga ik er gewoon voor.

'Ik blijf niet iedere maand 100 km lopen, maar ga wel vaker sporten. Ik ben net verhuisd naar een duurdere kamer. Ik was roker. Maar om niet te hoeven bijlenen, ga ik stoppen. Niet alleen mijn portemonnee is daar blij mee, mijn lichaam ook. Ik moet nu op zoek naar andere gewoontes. Ik heb tachtigduizend lollies, drop-jes, nicotinepleisters en weet ik wat allemaal. Ingeslagen. Tot nu toe gaat het prima.'

Foto's Taco van der Eb

100 km
hardlopen

Maandje
vegan

'Ik ga hiermee door'

Sylvia van Laar (26, PhD klinische farmacie en toxicologie) waagde zich aan veganuary.

'Januari is een nieuwe start. Dan denk ik: wat ga ik nu weer eens proberen? Ik kwam op het idee door vriendinnen die vegan gingen eten. Ik was daar totaal niet mee bezig, maar werd ge-forceerd om zo te gaan koken. Ik kwam erachter dat het niet zo moeilijk was. Ik dacht, ik vind ze wel aardig genoeg, ik ga wel mijn best doen.

'Vorig jaar had ik het ook geprobeerd om een maand vegan te eten, maar toen had ik wat smokkeldagen. Dan ging ik gewoon bief-stuk eten en die dagen in februari inhalen.

'Nu hield ik het echt een maand lang vol. Ik doe het voornamelijk omdat ik denk dat het beter is voor het milieu. Ik ben daar wel mee bezig: alles wat ik kan doen, probeer ik te doen. Zo moeilijk is het niet.

'Ik ben tevreden. Op vier producten na – stroopwafel, groentekroket, worteltaartje en

een paar stukjes kaas – is het gelukt. O ja, bier en wijn schijnt ook niet veganistisch te zijn, daar heb ik geen rekening mee gehouden.

'Mijn familie en vriendinnengroep eten re-delijk vega(n) maar alles daarbuiten zoals col-lega's en minder hechte vrienden zijn er niet zoveel mee bezig. Ik voel me dan een beetje bezwaard, ik wil het niemand opleggen.

'Ik ga voor negentig procent zo door. Pas heb ik een zoete aardappel kapsalon gegeten bij de Vegan Junkfood bar in Amsterdam, met paarse mayonaise en een bloemetje. En ik lunch altijd met de leftovers van de dag ervoor, waardoor ik 2x per dag groente eet. Ik maak nu zelf falafel want uit zo'n pakje vind ik vies. Soms is het makkelijker om met iets dierlijks te koken, of gewoon lekker. En ik vind dat een stukje kaas of vis af en toe wel kan. En koekjes!

'Deze maand probeer ik niet te drinken. Dat heeft er ook mee te maken dat ik voldoende fit wil zijn voor hardlopen.'

Lekker zo
doorgaan

'Waarom zou je wachten?'

Joyce Kraaijenbrink (20, psychologie) had juist geen goede voornemens.

'Als je geen goede voornemens hebt, gaat het sowieso goed. Heb je ze wel, en haal je ze niet, dan faal je.

'Ik rook niet en drink nauwelijks. Ik vind alcohol niet zo lekker, heb net zo lief cassis of iets anders, en heb het zeker niet nodig om een feestje door te komen. Op het station neem ik altijd de trap in plaats van de roltrap. Hier bij FSW doe ik dat ook, zelfs als ik op de bovenste moet zijn. Ik sport best veel, blijf daardoor gewoon gezond. Het is niet zo dat ik altijd gezond eet.

'Onbewust werk ik vast ergens aan. Dit is het laatste jaar van mijn bachelor en dat wil ik wel graag halen, maar dat is niet iets wat ik als goed voornemen zie. Ik ben een redelijk positief mens, misschien heeft dat ermee te

maken. En als je het echt graag wil, waarom zou je daar dan mee wachten?

'Ik heb het hele jaar door kleine doelen, in plaats van een groot voornemen aan het be-gin. Ik stel geen dingen uit, antwoord op ap-pjes zodra ik ze lees. Misschien zijn mensen met goede voornemens wel de uitstellers, die in november eigenlijk al vinden dat ze moeten stoppen met roken maar toch nog even wach-ten tot januari.

'Ik doe zo'n vijf keer per week aan atletiek en daarbij wil ik altijd beter presteren. Een nieuw persoonlijk record is wel altijd een voornemen. Als dat niet lukt, zet ik me er wel overheen. Ik wilde heel lang drie meter sprin-gen met polsstokhoogspringen. Dat was echt een magische grens. Twee jaar geleden lukte het op het Nederlands Kampioenschap. Laatst ging ik nog hoger, toen haalde ik 3 meter 10.'

Stuck in Wuhan

'No idea when I can go back', says Leiden University student Tanrui Li

Shoppers wear protective face masks as they walk past empty shelves at a supermarket in Hong Kong.

Photo by Billy H.C. Kwok/Hollandse Hoogte

Master student Tanrui Li wants to come back to Leiden to finish his degree, but is stuck in the locked-down city of Wuhan.

BY ANOUSHKA KLOOSTERMAN A little over a month ago, when Tanrui Li went home to visit his family for Chinese Lunar New Year, there didn't seem to be much reason to worry. 'Before I went to Wuhan, I heard about a new kind of pneumonia', he writes in an email. 'But I didn't think it would be a big issue. Just some people getting the flu, like many people get the flu this time of the year.'

So the Dutch Studies student booked a ticket to China on January 17. 'Chinese New Year is like Christmas in Western countries', he explains, 'so I wanted to be with my family.'

'At the very beginning after I arrived, everything was normal, but the situation changed very rapidly. Every day, the media said the epidemic was getting worse, and my mother suggested that I shouldn't go out.'

'Even at that time, my family and

I didn't think it would become so severe. Until one morning the news came that the whole city had been blockaded, and no one was allowed to go out. That morning, until 10 am, people could still run from the city, but I missed that chance. So now I can't leave the city. The airport and train stations are closed and the highways are shut down. There are no private vehicles allowed. So basically, there is no way to leave the city. I considered riding a bike, but that was too dangerous at the time.'

He contacted the Dutch embassy, to see if he could get on the evacuation plane to the Netherlands, but was rejected because of his Chinese nationality. So now, there's a good chance he won't make it back to Leiden on time to finish his degree.

'The deadline the university set for me to go back to the course is March 2, or I have to re-enroll in September, and that will cost me a lot of money. I have no idea when I can go back. The situation here is still not clear, there are more patients every day.'

'Even if I could go back to the Netherlands on time, I have to be iso-

lated for fourteen days and will miss the deadline.' Everyone who is evacuated from Wuhan has to spend two weeks in isolation as a precaution. 'I don't want to spread the virus. Most Chinese people have the same idea, so that is the reason why we choose to wear masks when we go out. But I heard some people are afraid of people with masks, which upsets me.'

Meanwhile, he has nowhere to go. 'My family and I are good. We have stayed home for more than ten days, and only my mom has gone out to buy food. These days, she has decided not to go out so we use a delivery service – and we are very grateful for their work in this situation. We have stored lots of daily supplies, so nothing to worry about here.'

'It is just too boring to stay at home for such a long time. We just watch series, play video games and read books every day.'

'As for the situation in Wuhan: I don't really know how it's going with the patients. The news said the government is doing their best to take care of them, and indeed two big hospitals have been built in several days.

'When it comes to information from the media, I always believe one rule: If a man has two watches, he can never know the right time. Indeed, the Chinese media prefer to report positive things. Sometimes I use a VPN to search for news on YouTube and some other foreign media, and some of them are very negative. So I think the most difficult thing is not to receive information, but to tell which is true, or closer to the truth.'

'There is also gossip on our social media, like WeChat and Weibo, but still I cannot tell what is true.'

'What makes me sad is the discrimination. Some Chinese people from other cities or provinces think that it was us, the Wuhanese, who brought the virus everywhere. I heard lots of hotels do not allow people with a Wuhan-issued ID-card to check in, even if they haven't been in Wuhan.'

'What's worse is that some Western people and media attack China, and all Chinese people. There was a Dutch DJ who said something very racist, and I read that a Chinese woman was attacked in Germany because she was wearing a mask.'

Leiden University has offered Li financial compensation, in case he has to re-enroll next year, spokesperson Caroline van Overbeeke confirms: 'This is a very unfortunate situation for him, that he has no control over. As for the potential study delay: it is very unclear when this student can return to class, and there is also the mandatory quarantine of two weeks when he returns. So it seems likely his studies will be delayed.' For reasons of privacy, she can't comment on the details of the financial compensation.

'Of course we are doing our best to accommodate this as much as we can.' How exactly, is still unclear. 'And it depends on the circumstances and time of his return.'

'Chinese students are not contagious'

Hilde de Weerd, professor of Chinese History, Tweeted last week about a question she received from a colleague, who was worried about his health. He wanted to know if Leiden University 'had come up with a policy "for courses with Chinese students" in light of the coronavirus. He did not want to jeopardize his own health. For the record: Chinese students are not per se contagious', she wrote.

This kind of questions are around, she replied in an email with questions from Mare. 'I think there is some unrest, which is not surprising. Things like this give extra stress, especially to those who already feel vulnerable.'

There were no bad intentions behind this particular request, she says: 'It came from understandable health concerns and was not intended negatively. I sent the guidelines provided by the Leiden University Security Office, that contain a lot of information, but also pointed out that pointing out a national or racial group as risk factor is not appropriate.'

'I told him that it is not based on facts, because the risk comes from a diverse group: Dutch and international students, colleagues who travel in that region, or those who are in close contact with the Chinese business community, for example, when most Chinese students don't go to China in this period.'

English as the vehicular language is allowed

Since 1 January, the official vehicular language at the University of Twente is English. However, the measure met with resistance in the Dutch Lower House.

By contrast, some MPs were working on a bill to counter unnecessary anglicization in the education system.

A vehicular language is not the same as the language of instruction: the language of instruction is the lan-

guage in which classes are taught and exams are held while a vehicular language is spoken among employees, for instance, and in participation bodies.

The language of instruction varies per course, so a course where Dutch is spoken would still be given in Dutch.

The University of Twente's decision means that internal information will be issued and exchanged in English from now on and English will be spo-

ken in participation bodies, although some documents like annual reports will be issued in Dutch too. Informal communication is to be in English too, including water-cooler chats, etc., if a non-Dutch colleague joins the group and should be the language spoken at the campus supermarket.

Some MPs were not happy with the university's decision and sent written questions on this topic to Minister van Engelshoven in De-

ember. According to those MPs, the University of Twente's decision violates the law, both the European Convention for the Protection of Human Rights (ECHR), which prohibits discrimination on grounds including language, and the Dutch General Administrative Law Act (Awb).

The Minister replied that she did not agree with the criticism, explaining that 'there is no reason to assume that the University of Twente's deci-

sion involves the discrimination of a person or persons on the grounds of language.'

As for the Awb, the Minister writes that the university's correspondence with students regarding administrative matters should be in Dutch, but exceptions are permitted: 'An institute might choose English as the vehicular language for a participation body if all the members of that body can speak English but not Dutch.'

Gezocht: hedendaagse katten

De poes in de Japanse kunst

Het Sieboldhuis toont een overvloed aan Japanse katten. Maar waar zijn de beroemde Insta-poezen?

DOOR TIRZA PULLEMAN De poes is in Japan heilig. Denk aan Hello Kitty, kattencafés, de best bekeken YouTube-kat Maru en het beroemde katteneiland Aoshima. Daar werd jaren geleden een aantal katten geïmporteerd als wapen tegen een muizenplaag. Inmiddels wonen er zes keer zoveel katten als mensen. En nauwelijks nog muizen.

Ook naakte vrouwen kunnen kennelijk niet zonder hun geliefde huisdier, zo ontdek je als bezoeker van de nieuwe tentoonstelling in het Sieboldhuis: *Neko, de kat in de Japanse kunst*. Hoewel je daar niet om de blote vrouwen heen kunt, blijkt naakt toch niet vanzelfsprekend in de Japanse kunst.

Kunstenaar Ishikawa Toraji (1875-1964) werd opgepakt na de publicatie van zijn serie 'Tien soorten vrouwelijk naakt', waarvan eentje een verveelde vrouw met haar kat toont. De beelden waren te erotisch, en dat mocht niet meer in het Japan van

de jaren dertig. Gelukkig hangt de prent nu in het museum, en kunnen we zelf het erotiekgehalte beoordelen (spoiler: het valt reuze mee).

Censuur in Japanse kunst komt meer voor. Rond 1840 waren afbeeldingen van acteurs, geisha's en gezelschapsdames uit den boze. Maar dat hield kunstenaars niet tegen om deze populaire onderwerpen te portretteren. Om het verbod te omzeilen, werden mensen vervangen door dieren – vooral katten. Deze katachtige parodieën kwamen wel door de strenge censuur en bleken een doorslaand succes. De hilarische prenten bleven ook lang daarna populair.

Maar opgepast: een kat kan ook een monster zijn met gespleten staart, of zelfs een heks. Die laatste lokt in haar gedaante van een oud vrouwtje onschuldige meisjes naar haar huis, om daar te veranderen in een reusachtig, afschuwelijk schepsel dat het meisje opeet.

Maar hoe brei je prenten van lieflijke huiskatten, katachtige karikaturen en houtsneden van kattenmonsters samen tot een tentoonstelling?

Dat blijkt lastig, ook voor het Sieboldhuis. De samenstelling doet fragmentarisch aan, alsof alle prenten, beeldjes en rolschilderingen

van katten lukraak bij elkaar gezet zijn.

Zeker de hedendaagse poes blijft onderbelicht. Er staan wat kattenbeeldjes met hun pootje omhoog en een kattenflipperkast. Maar waar is Hello Kitty? Stonden er in de opslag niet nog een paar beelden van de tentoonstelling negen jaar geleden, die na een flinke afstofbeurt weer even in de spotlight gezet konden worden?

Het gigantische kattenbed waarmee de tentoonstelling eindigt, is wel geniaal. Languit liggend kun je genieten van een filmpje van een kat die wordt gekamd. Maar ook hier missen de referenties naar de beroemde poezen van nu. Denk aan Maru, Grumpy Cat of de Hitlerkat. Ook Japan heeft een hele rits aan Insta-famous katten. Waar zijn die?

Dat katten kijken geen straf is, wisten we al. Maar iets meer logica en aandacht voor de katten van na de eeuwwisseling zou fijn zijn.

Neko: de kat in de Japanse kunst
Japanmuseum Sieboldhuis
Tentoonstelling tm 5 juli
Tickets: € 8,50 (maar gratis op vertoon van collegekaart)

Kat (circa 1915), door Takeuchi Seihou (1864-1942) Foto Sieboldhuis

Iedereen kent wel iemand

Voorstelling *Waarom Mannen Slaan* onderzoekt huiselijk geweld

Jurrien van Rheenen maakte een toneelstuk over huiselijk geweld. 'Niemand vindt het leuk om iemand te slaan.'

DOOR SUSAN WICHGERS Waarom slaan mannen? Dat vroeg theatermaker Jurrien van Rheenen zich af. Ze voerde gesprekken met mannelijke

daders en vrouwelijke slachtoffers en schreef een toneelstuk waarin een geweldssituatie wordt nagebootst. De tekst van de man komt grotendeels uit de gesprekken die ze voerde met één plegger.

'Ik kende hem uit een instelling voor forensische geestelijke gezondheidszorg', vertelt Van Rheenen. 'Dat was goed: het was voor de

interviews nodig dat iemand er al eerder over gesproken had, omdat we heel erg inzoomden.'

Ze probeerde zoveel mogelijk onbevooroordeeld de gesprekken in te gaan. 'Stuk voor stuk heb ik samen met hem de incidenten ontleed. Het interessante is dat ik, en ik denk iedereen, veel herkende van zijn verhaal. De agressie, de onmacht. Al-

leen als hij vertelde over het geweld, raakte ik altijd weer van slag. Aan de andere kant had hij er zelf ook last van. Niemand vindt het leuk om iemand te slaan.'

In het theaterstuk probeert ze te ontdekken waarom pleggers van huiselijk geweld doen wat ze doen. Hoe komt dat, dat zoveel mannen over de grens gaan? Een veelgehoorde vraag

uit het publiek is waarom de voorstelling niet over vrouwelijk daderschap gaat. Maar dat is een heel ander onderwerp, denkt Van Rheenen.

Daarbij: 91 procent van de pleggers van fysiek of seksueel geweld tegen vrouwen is een man. Volgens Van Rheenen hangt het allemaal samen met de manier waarop de maatschappij met mannelijkheid omgaat. 'Het besef dat we een situatie met elkaar creëren waardoor het voor hem een optie was om te slaan, is heel heftig. Jongens krijgen niet geleerd om hun emoties te uiten, behalve woede, dat mag wel.'

Daarnaast is objectivering ook een probleem. 'Als je een mens ziet als ding, wordt geweld veel makkelijker. Dat is bijvoorbeeld het geval met het vrouwenlichaam, dat vaak wordt geobjectiveerd. Het gaat om onbewuste leerpatronen waarin het voor mannen mogelijk wordt gemaakt om dader te worden.'

Omdat de voorstelling best heftig is, organiseert Van Rheenen vaak nog een randprogramma.

Dan kunnen mensen napraten, en hoeven ze niet meteen de zaal uit. Daar is de voorstelling zelf ook voor bedoeld: hoe kunnen we over daderschap en huiselijk geweld praten? Door het stuk krijg je inzicht in de hoofden van zowel daders als slachtoffers. Mensen zeggen achteraf wel eens dat ze huiselijk geweld heel anders zijn gaan zien. Het is een ingewikkeld, maar ook een heel wezenlijk onderwerp. Iedereen kent wel iemand die ermee te maken heeft gehad.'

Waarom Mannen Slaan
Theater de Generator
21 februari, 20.00, €10

Jongens leren niet emoties te uiten, behalve woede, dat mag wel.' Foto Marijn van 't Veer

Het Clubje

Column

Vlnr.: Saskia Tdlohreg, Joey Bos, Elly Wijting, Gerardt Oosterhoff, Elena Gracia Santolaria. Foto Taco van der Eb

‘We hebben een plantenfetisj’

Plantenasiel Leiden (Ballonpad 2)

Elena Gracia Santolaria (58): ‘Ik heb net een bedrijfsongeval gehad. Een blad van de sanseveria kwam in mijn oog. Vrijwilligerswerk is gevaarlijk hier, haha.’

Gerardt Oosterhoff (49): ‘Ik heb een keer enorme planten met stekels opgehaald met mijn bakfiets. Het woei die dag heel erg hard. Tijdens het fietsen door de Breestraat moest ik echt bukken voor die takken.’

Joey Bos (31, public and international law): ‘Als je geen plek meer hebt voor je planten kun je ze hier brengen. We zijn iedere vrijdag en de eerste zaterdag van de maand geopend. Wij verpoten ze, heel chill tijdverdrif.’

Oosterhoff: ‘Soms is het ontzettend druk, met wel vijftig mensen op een middag.’

Bos: ‘We hebben ook een hoek met zieke planten en die we beter proberen te maken. In ruil voor een donatie kun je een plant meenemen. Veel mensen willen grote planten, terwijl een klein stekje zien groeien een leuk proces is. Ik heb een plant die bommenwerper heet. Aan zijn blad groeien wel zo’n 300 stekjes, die ie loslaat, en die geef ik vaak aan het plantenasiel.’

Gracia Santolaria: ‘Qua donaties loopt het wat minder. We willen kostendekkend zijn en dat lukt nu nog omdat deze ruimte goedkoop te huren is.’

Bos: ‘Maar in maart moeten we hier weg. En we weten nog niet waar we heen kunnen.’

Saskia Tdlohreg (26, rechten): ‘Zelf heb ik vooral makkelijke planten. Ik wil

een maand weg kunnen en dat ze dat overleven. Grote planten vind ik mooi, en hangplanten.’

Bos: ‘Vroeger vond ik planten heel oubollig en stoffig. Ze deden me denken aan zo’n jaren zeventig oma-huis. Anderhalf jaar geleden kreeg ik een bos bloemen: heel nice, maar na een week zijn ze dood. Toen dacht ik, ik zet een plantje neer. Voor ik het wist had ik er 32 in mijn kamer. Het is helemaal dichtgegroeid.’

Gracia Santolaria: ‘Ik werk hier het langst, nu twee jaar. We zijn op zoek naar nieuwe vrijwilligers.’

Bos: ‘Er werken heel veel verschillende soorten mensen, die je anders niet zou tegenkomen. We hebben wel allemaal een plantenfetisj. Ik heb hier redelijk groene vingers gekregen, maar Gerard

kan echt iedere plant een naam geven. Als ik van een plant de naam niet weet, stuur ik een foto in de groepsapp en weet ie het meteen.’

Gracia Santolaria: ‘Hippies? Ja, dat zijn we wel een beetje. Ik ben een van de vegans en Gerard is vegetariër.’

Oosterhoff: ‘Plantaardigheid is het streven.’

Gracia Santolaria: ‘En respect voor alles wat leven is, duurzaamheid, en een tweede kans geven. Met een collega doe ik aan activisme voor de dieren in de bio-industrie.’

Oosterhoff: ‘Iedereen hier gaat bewust met de omgeving om, dat hebben we gemeen.’

DOOR VERA ARNTZEN

Dat ene college

Deze week vertelde iemand in een werkgroep dat ze na een collegereeks alle opgedane kennis kon lozen. ‘Vak gehaald, punten binnen, weg ermee.’ Ik herkende mijzelf in haar verhaal, de stapel gelezen wetenschappelijke artikelen en boeken zou de lichaamsslengte van een gemiddelde student overstijgen. En dat samen met alle uren aan hoorcolleges, voorbereid en gegeven door enthousiaste hoogleraren – een enorme zee aan informatie die in kalme golfjes aanspoelt maar als een waterval weer kan verdwijnen.

Bij studeren gaat het gelukkig niet om wat je allemaal weer vergeet, maar om wat er overblijft. Toen ik dit jaar een goede vriend in Bourne-mouth bezocht, bleek dat ook in een lokale kroeg nuttig te zijn. Ik vertelde aan een mooie Portugese studente dat ik geschiedenis studeerde, waarop ze aangaf dat ze zo goeieid was door de Tweede Wereldoorlog.

‘I love Auschwitz’, zei ze opgewekt, terwijl ze zich over haar gin-tonic boog. Een extreem ongemakkelijke opmerking, maar uit het vervolg bleek dat ze het niet kwaad had bedoeld, het concentratiekamp fascineerde haar, en ze had er buitengewoon veel over gelezen. Of ze Kraus misschien kende.

Het deed me namelijk denken aan ‘dat ene college’, gegeven door historicus Bart van der Boom, in een reeks met als onderwerp de deportatie en vernietiging van de joodse gemeenschap in Nederland tijdens de Duitse bezetting.

Van der Boom las een hoofdstuk voor uit Primo Levi’s *Is dit een mens*. Daarin beschrijft de Auschwitz-overlevende hoe hij na een werkdag in de plenzende regen een droom verzong om een medegevangene met de naam Kraus te troosten. In zijn toekomstbeeld zaten de twee in Italië aan een tafel vol eten, de bedden lagen lekker en de nacht was warm.

‘Arme, onnozele Kraus’, schrijft Levi. ‘Als hij eens wist dat er niets van waar is, dat ik helemaal niet van hem heb gedroomd, dat ook hij niets voor me is, op één kort ogenblik na, niets, zoals alles hier niets is, behalve de honger in je en de kou en de regen om je heen.’

Niet eerder en nooit daarna was ik zo onder de indruk van de betrokkenheid en oprechte ontroering van een docent, die de literatuur inzet om het onbevattelijke te duiden. In het *Nederlands Dagblad* lees ik dat Primo Levi streed tegen het in zijn ogen ergst denkbare: dat de mens zou vergeten wat er in de kampen is gebeurd. Mensen als Bart van der Boom strijden met verve tegen dat doemscenario.

IVO VERSEPUT is student geschiedenis

Bandirah

